Çarşaf

SAYI: 50 24 KASIM 1976 250 KURUŞ

KUŞUMUZUN KIYMETİNİ BİLELİM
Dişi kedilere yedirmeyelim

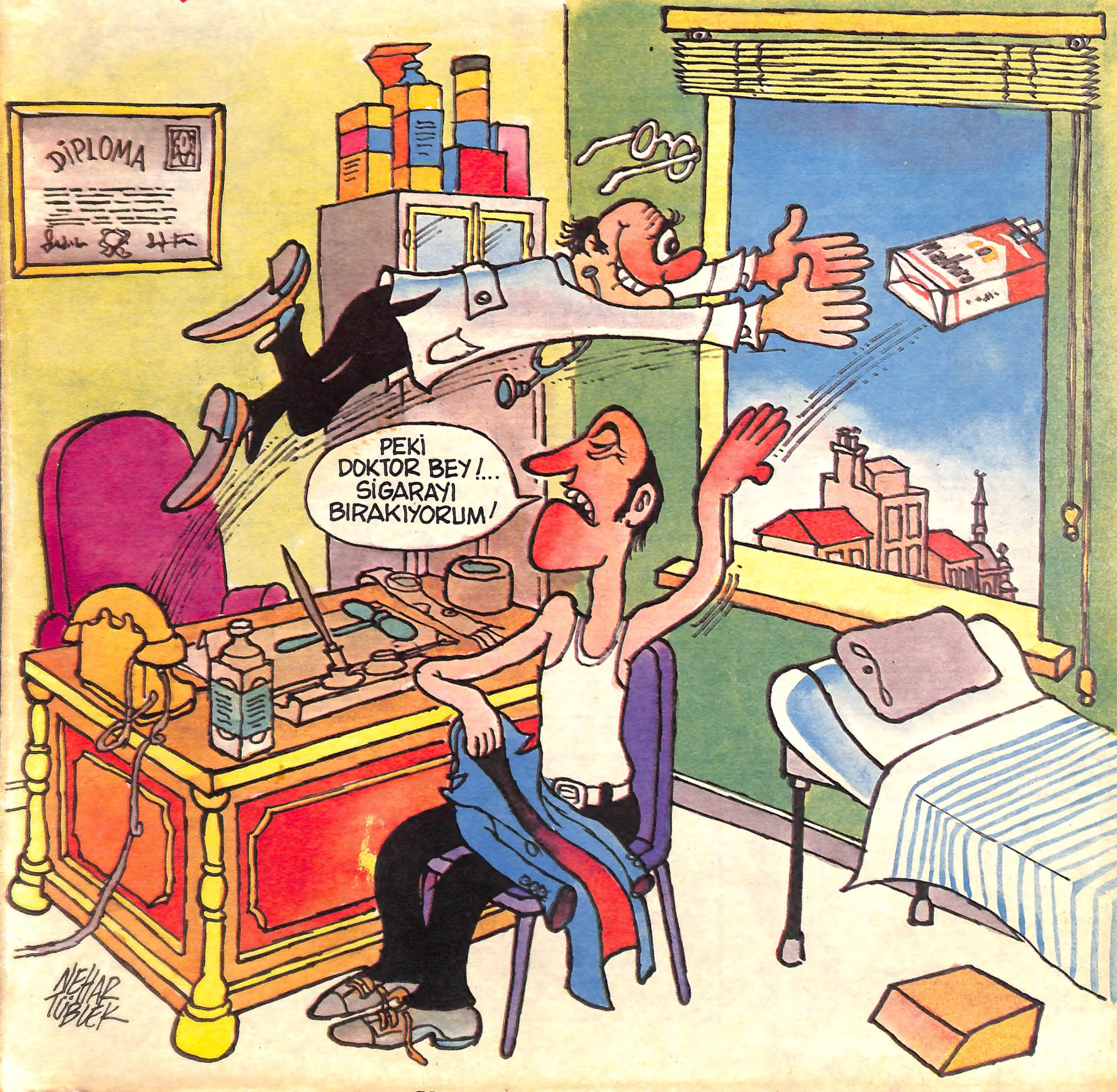

50

Gerilla, komando ve Frankenştayn...

ÇETİN EMEÇ

SAÇLAR, kirpi kılı... Alın, neredeyse iki parmak: Öylesine dar çünkü... Gözler, ressam kaleminden çıktığı için, sanki sürmelenmiş; bir güzel rimellenmiş... Ya ağız? Hayır, ağız değil, o bir yarıktır... Burun da, bal gibi armut.

Bütün bu sefil yüz ayrıntılarını, abus bir çehrenin çerçevesi içinde toplayıverin... Feri kaçmış bakışlara da; sadece derinliklerden fışkıran hain bir ışık, meşum bir dekor unsuru katıverin.

Bu, dilimizde adı artık "Bostancı Canavarı" olan, bahtsız Lâle'nin katiline ait "robot portre" dir. Robotluğu; anlatım üzerine çizildiğinden...

Anlatan mı? O gece, Azrail'le yüz yüze gelmekten kıl payı farkla kurtulan Lâle'nin otomobil arkadaşı Ümit...

Ya, Fatihli güzel Handan'ın, insana "Yaşadım..." bile dedirtemeyecek bir noktada ömür çizgisine son veren canavar?... Ondan da, elimizdeki bütün vesika yine ilk cinayet günlerinin heyecanıyle çiziktirilmiş robot portreler... Olayla ilgili haber malzemesi yokluğundan, gazetelerin başvurdukları bir kaçamak yol.

Haaa; Handan'dan bir de sanık var, elimizde miras kalmış... Ama, akşama sabaha salıverileceği günü bekleyen... Savcıya bile, "delil yetersizliği" gerekçesiyle aczini itiraf ettiren bir sanık...

Bunlar; birer yerli Frankenştayn, ya da Drakula kılığında, sokaktaki adama tanıtılan kişilerdir.. Ve elbette ki, iki baş insandan ibaret değillerdir...

Adı, dillerde yankılanıp değil şu kadarcık çocukların, "nah" koca adamların bile yüreğine korkunun gölgesini düşüren Kasımpaşa Canavarı da vardır sırada... Sonra, Erenköy Vampiri...

HATIRLAYACAKSINIZ; bir zamanlar, okuyucunun merak unsuruna çapkınca bir dürtü çimdiği atmak için, bazı korku kitaplarının kapağına, tek cümlelik not düşülürdü: "Geceleri okumayınız..."

Gerçekçilik akımı, günümüzde öylesine ağır bastı ki, bugün artık hayal ürünü dehşet edebiyatının pabucu dama atılmıştır... Ama, sırası gelmişken, İstanbul Emniyet Müdür Vekili Sayın Kaner'in de kulaklarını çınlatıvereyim: Gecelerimizin karanlık örtüsü, o eski ürpertici halinden hiçbir şey kaybetmemiştir... Belki aksine, dehşet duygularını daha beter beslemektedir.

Çünkü ihtimal, sizler de duyuyorsunuz... Sizin de kulaklarınızda, aynı uyarı yankılanıyor. Dosttan dosta, dillerden kulaklara da hep aynı sıcak öğüt: Geceleri dolaşmayınız.

Sanırsınız, İstanbul artık bir mumyalar müzesidir: Canavarları, sapıkları, vampirleri, gözünü kan bürümüş canileriyle kalabalık bir müze...

Geçen gece, on üç yaşındaki kızım yakınıyordu.

-Baba, bu canavar edebiyatı bana fazla abartılmış geliyor. Ama itiraf edeyim "vampir" kavramı, uykularımda bile yakamı bırakmıyor...

İşte "yaşadığımız günler"in, gençkızlığıneşiğindeki körpe zihinlere sıçrattığı kara lekeler...

OLAYLARA, at gözlüklerinin dar açısından bakmak gibi bir illete yakalanmış değilim; Tanrı'ya şükür... Fakat, hayal perdemin yüzünde, bir ters görüntünün şekillendiğini de itiraf edeyim...

Acaba günümüzde, insan dediğimiz yaratık bu niteliğini gitgide yitiriyor mu?... Nasır bağlayan yürekler; acı vermekten, can almaktan hasis bir zevk duyuyor mu?.. Bir de tabiî, haberleşme araçlarının yangına körükle gitmesi, en aşağılık olayları bile yaldızlı ambalajlar içinde sunması, suç oranını artırıyor mu?...

Bu soruların tümünü, tek kelime ile cevaplayalım: Hayır...

Böylelikle de vampir, canavar, sapık sayısında düne oranla bir artış olmadığını belirtelim... Artan, toplumsal dediğimiz suçlardır.. Hani, gençlerin birbirini vurması, kırması... Yoksa sapık eğilimlerinin esiri olup elini dirseklerine kadar kana bulayanların sayısı değil...

EVVEL zamanın Mavi Sakal'ı neyse, dünün Landru'su, Karın Deşen Jack'ı oydu... Bugünün Jakları, Landruları da, dünkülerden ne bir eksiktir, ne bir fazla..

Amaaa; ekonomik gelişmenin yarattığı suçlular ve adına davetiye çıkardığı suçlar var ya... Bence, işte asıl korkulması gerekenler...

Günümüze etiketini basan tüketim toplumu tarzı, istekleri tutuşturmak için elinden geleni esirgemiyor; görüyorsunuz... İlânlar, renkler, bir de cafcaflı sunuşlarla, göz boyamacılığının dik âlâsını yapıyor... Ama, isteklerin fitilini ateşledikten sonra sıra bunların karşılanmasına gelince, kıyamet o zaman kopuyor... Nedeni açık: Hevesler, kursağa kitlendiği için... Ağız suları, dudaklardan yakalara taştığı için..

Yüreklerde, hırslı duyguların filizleri, böyle böyle tomurcuk vermeye başlıyor işte... Giderek gelişen...Toplum düşmanlığına dönüşen . Bir de kuyruğuna ideolojik gerekçe eklendi mi, sonu tedhişçiliğe varan filizler...

Bizim adi cani, seks manyağı katile de gelince. Yıllar yılı neyse o; hep o...

SAKIN, sosyal adalet düşmanlarını kınamayın artık!... "Millî gelir pastasından büyük payı ille de biz höpürdeteceğiz" mi diyorlar; kızmayın... Aksine; deveyi hamuduyla da yutsalar, helâl-i hoş edin...

Ne yapsınlar? İsteklerine doyup, köşesine çekilen tedhişçinin boşalttığı yeri, öteki kana susamışların kapacağına inanıyorlar... Ve, asıl onlardan ürküyorlar...

Yoksa, bir de kalkıp bunca Drakula, vampir ve Frankenştayn ile yönetim ortaklıkları kurarlar mıydı hiç?...

Onları her an göz önünde bulundurmak, el altında tutmak amaçları; besbelli... Bundan böyle, kusurlarına bakmayın e mi?...

haberlerden çizgiler

DEMİREL, "HALKIN DİLEKLERİ, BİRGÜN GERÇEKLEŞECEKTİR" DEDİ

EŞEK ETİYLE SUCUK YAPAN BIR IMALATHANE BASILDI

KARİKATÜRE PARMAK BASTIK

İMAM'A SOR

NEDEN "İMAMBAYILDI" DEMİŞLER? - Çünkü boylarından büyük patlıcan yemişler! İmam bayılsaydı, ben bayılırdım. Bunu diyenler ne izan, ne mizan, ne de ezan dinlemeyip, cümlesi fesattır. Dikkat, elleme! Şişedeki asittir.

KARGA NE İÇİN GAK DER? - Herhalde, karga karga gak dedi lafına uyarak bu gerçeği belirtmek için gak diyorlar. Karga, gak diyeceği yerde vak vak dese, ördek olur. Bilmem izah eyleyebildim mi?

İNSANA NAZAR NEDEN DEĞER? - Nazar her pazar insana değmez. Çünkü nazara gelecek kişinin nazariyat sahibi olması, her nazar sahibinin de pazarlarda dolaşması iktiza eyler. Çünkü kem göz mavidir. Nazar ekseriya kem gözle müsavidir.

HAMİLE BEYGİRE BİNİLİR Mİ? - Beygir hamiline mahsussa, binilir. Değilse, binilmez, inilir. Hayvanın hamile olduğunu bilip de, binmeye kalkmak, o kişinin ailesinden birine zarar gelmesiyle neticelenebilir.. Zira hayvan bana binilmez lafını demez ve önüne konan her otu yemez.

Çarşaf muhabiri açıklıyor

Liderler, hafta sonunu böyle geçirdiler

Yazan: Vedat SAYGEL   Çizen: Bülent DÜZGİT

ÜNLÜ politikacılarımızın siyasal tartışmalarını, çocuklar gibi birbirleriyle atışmalarını hep biliriz de, kısa da olsa politikadan uzak, evlerine ve eşlerine ayırdıkları zamanı nasıl değerlendirdiklerini bilmeyiz.

Kimseye görünmeden onları uzaktan uzağa izleyen ÇARŞAF muhabiri, liderlerin hafta tatilini nasıl değerlendirdiklerini gördü... Eşleriyle konuştuklarına kulak kabarttı... Duyduklarını biraz abarttı... Anında size iletmenin gururuyla koltuklarını kabarttı.

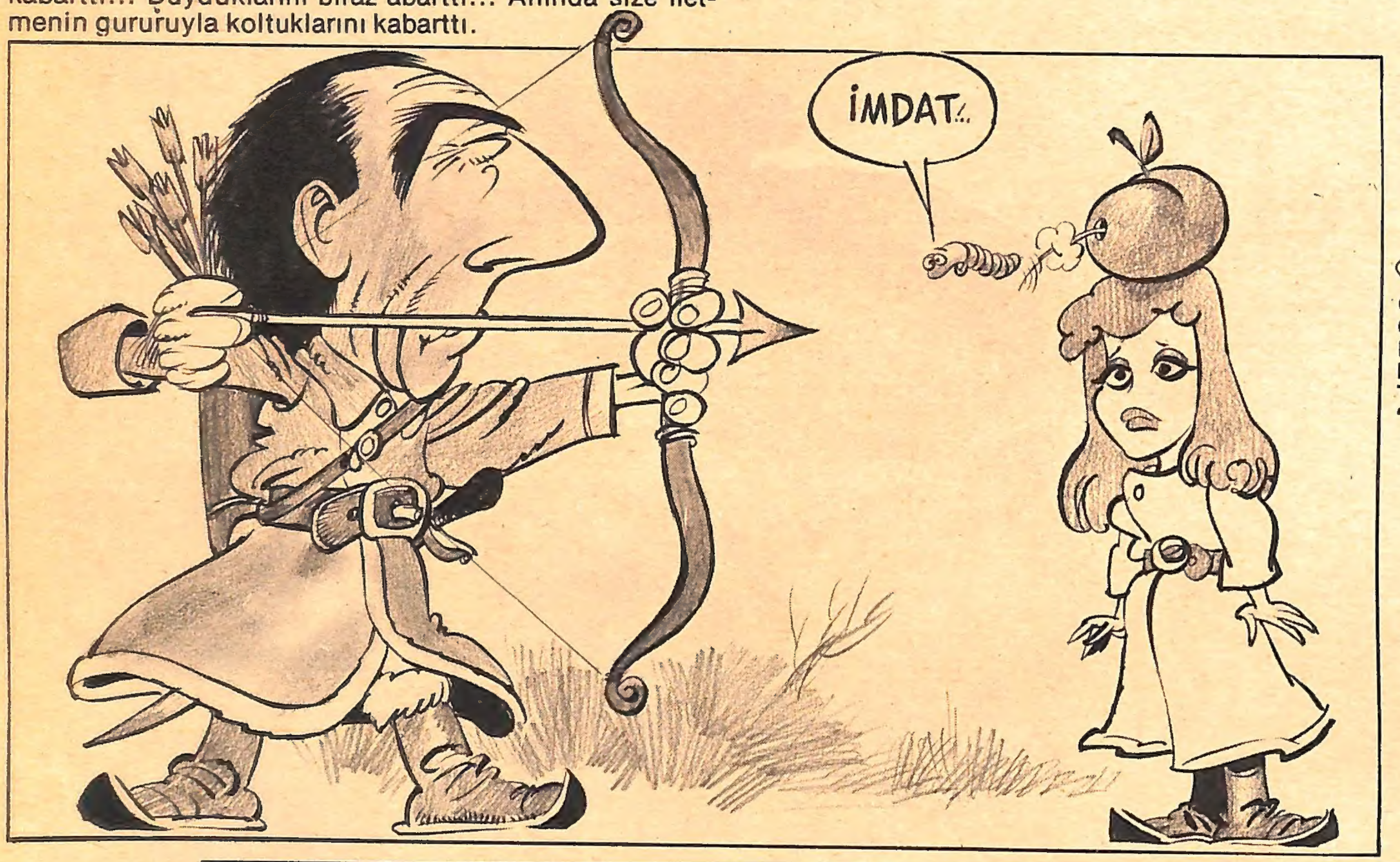

BÜLENT ECEVİT

Ecevit mutlu... Rahşan Hanımın elini tuttu. Yapayalnız olduklarını sandılar, köşedeki büfeden birer sandviç aldılar. Birbirlerine şiirler söyleyerek, kuş cıvıltılarının kaynaştığı kavaklığa daldılar. Kedileri evde, politika geride kaldı. İkisi de engin düşlere daldı.

ALPASLAN TÜRKEŞ

Giyom Tel'i oynuyordu başbuğla eşi.
Çevreyi sarmıştı sabah güneşi.
Başında elmayla dikildi kadın,
başbuğ geriledi on yedi adım...
Tam yayı gererken nedense aydı,
"Yine dul kalırız," diyerek caydı.

SÜLEYMAN DEMİREL

Kantar ailesinin havası esiyordu evde... Kendini tutan bir gazetede çıkan yaş günüyle ilgili resim altını sesli okurken, bir çığlık: Nazmiyanım yerde!.. Övücü sözlerle başlayan resim altı yazarı, ufak bir mürettip hatası kendinin ne satılmışlığını bırakmıştı, ne soysuzluğunu... Feci haber aileye unutturuverdi mobilya yolsuzluğunu. Suratlar asıldı, evin babası çift gerdan, "Ben onlara sorarım!" diye kasıldı. İçten saldırı, dıştan saldırı, canlarına yetti. Besleme gazete, o güzelim pazarın içine etti!

NECMETTİN ERBAKAN

Aslında milyarlar, aptesti aldı, "Tank, top, tüfek" diyerek secdeye varaı. Tam ikinci rekâtta geldi, bir gammaz Demirel'den bahsetti, bozuldu namaz!

Kapaktaki konu

Komaya giren tiryakilere müjde!

Tekel, çiftel oluyor ...

Yazan: Süavi SÜALP
Çizen: Nehar TÜBLEK

ORTALIKTA ne filtreli, ne filtresiz, ne yerli, ne Amerikan sigarasının bulunmaması yüzünden, yüz binlerce sigara tiryakisi duman komasına girmiş ve izmaritçilikten yine ön plana çıkmıştır.

Bir Maltepe izmariti yüzünden, yüzlerce kişinin birbirini içmeye kalktığı sık sık görülmektedir.

Memleketin tütününü bir bütün olarak gören Tekel yetkilileri, buna çare olarak Tekel'in, Çiftel olmasına karar vermişlerdir. Artık Tekel'de sigara bulamayanlar, Çiftel'e bakacaklardır.

"Tekel'in nesi var! Çiftel'in sesi var!" diye bu yeni buluşa alkış tutalım. Sigara bulamazsak, hap yutalım. Tekel, Çiftel olunca birinci elden çıkan sigaralar, ikinci elden satılacak, bu arada vatandaşa çifte kazık atılacaktır. Şimdiden yüzlerce uyanık, çiftelli olduklarını isbat için sıraya girmiştir. Bu arada, çiftelli olayım derken, çiftetelli oynayanlara da rastlanmaktadır. Ama sigara hâlâ ortada yoktur. Abi! Kibritin varsa bir sigara ver de, içelim ha?

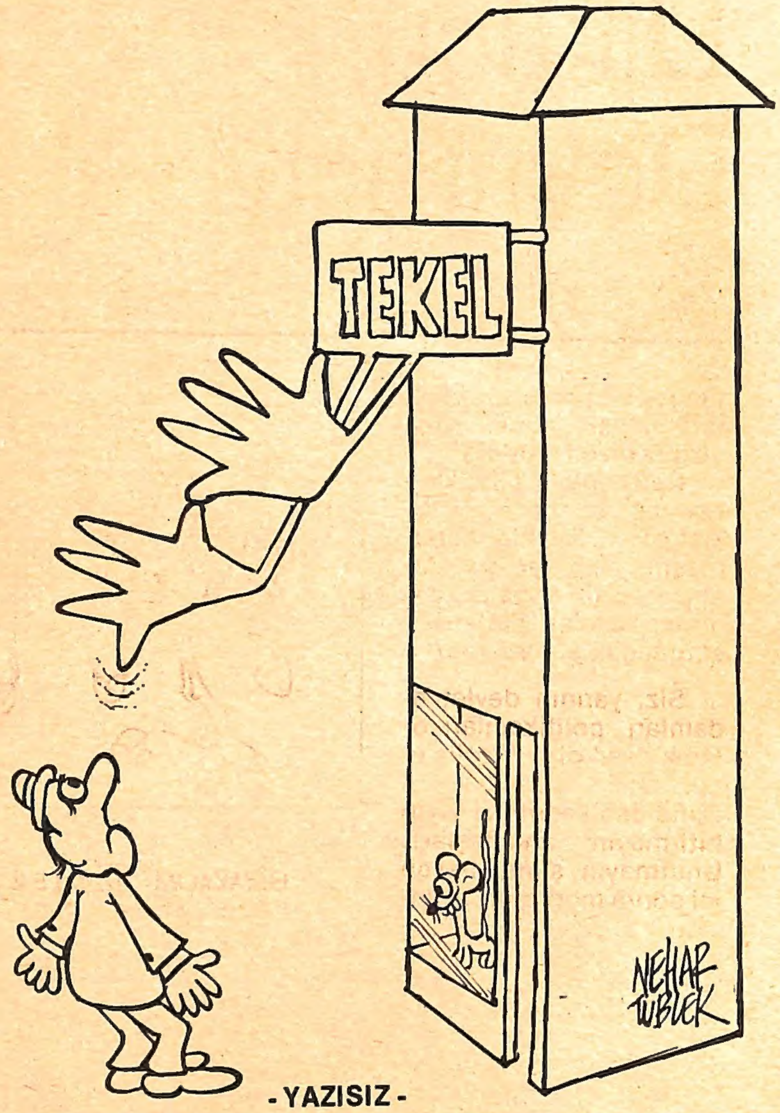

- YAZISIZ -

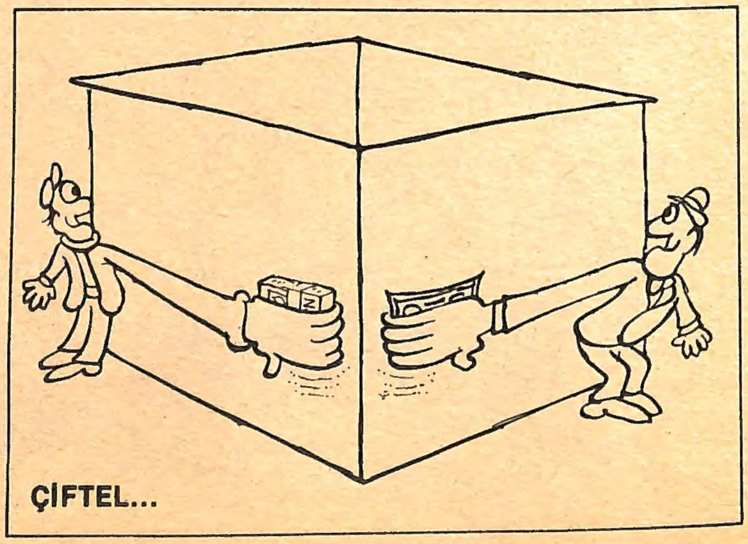

ÇİFTEL...

CİHANGİR VAMPİRİ' NDEN BOSTANCI VAMPİRİ' NE AÇIK MEKTUP

Ulan inek... Vampir olmak o kadar kolay mı?.. Ne Üsküdar, ne Kasımpaşa, ne de sen Bostancı vampiri katiyen yürüyemezsiniz yampiri yampiri... Vampirliği de rezil ettiniz... Bir vampir katiyen gündüz çalışmaz... Alışmadığı kanı içemez. İçer içmez de kendinden geçemez.. Sizin gibi hıyarlar da vampir olamaz.. Olsa olsa karanfil olur... Emekli bir vampir olarak hepinizi protesto ediyorum. Zaten nerede eski kurbanlar... Şimdiki kanları kan bankası araklıyor... Sizin gibi inekler de, vampir oldum diye boşuna sayıklıyor...

MÜHİM NOT: TARAFIMDAN ON DERSTE VAMPİRLİK KURSLARI AÇILMIŞTIR. ADRES: DRAKULA SOKAK, YARASA PALAS ÇATI KATI.

Çizen:
Ateş BENİCE

Silahlara veda gerçekleşiyor

Ülkücü, Devrimciye el uzattı

ÜLKÜCÜLER, Devrimciler'e çok mânâlı ve insaniyete dayanan bir çağrıda bulundular: **"Ne demek birbirimizi yemek! İstikbaldeki yemek, yine sizinle bizim demek!"**

Geleceğin büyükleri namına, bu hareketi alkışlıyoruz. Silahlar patlamasın, zincirler şıkırdamasın, çivili sopalar, demirler kelleleri patlatmasın gençlik elele versin.

Siz, yarının devlet adamları, politikacıları olarak nasıl olsa Meclis'te birbirinizi yiyeceksiniz. Şimdiden kendinizi yiyip bitirmeyin arkadaşlar!. Unutmayın, şimdikiler on yıl sonra mort olur, avanta size çalışmaya başlar. Ülkücü, Devrimci, hepsi bir, kelleyi çalıştır, şimdiden bir partiye gir.

İstikbal yiyinti dolu.

Hadi, elele ileri, kurtlar, yoldaşlar! Bu işler böyle başlar...

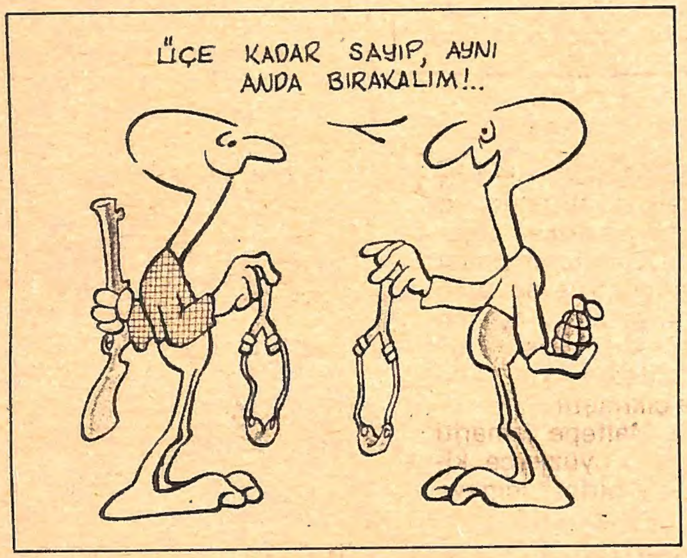

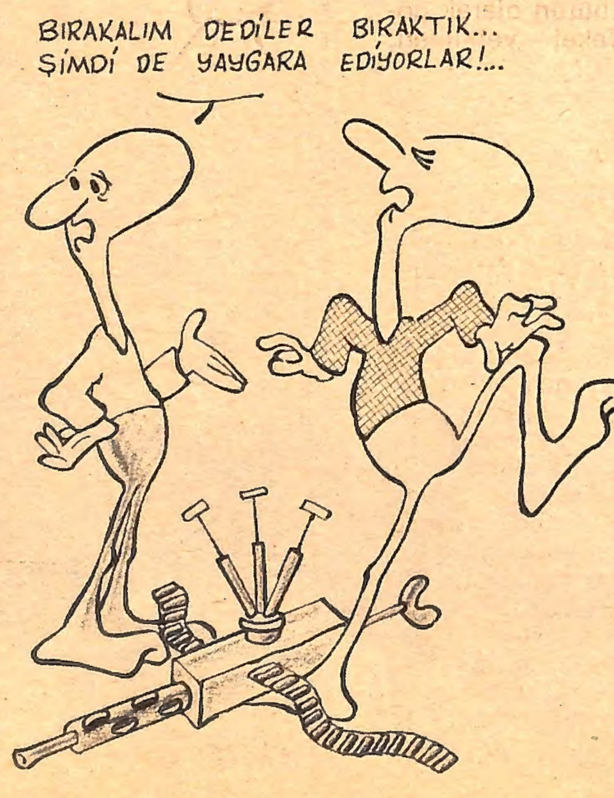

KARAVANA

Birleşmiş Milletler ve biz

TA öteden beri Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'ndaki başarılarımız tamdır. Diplomasideki incelik, kıvraklık ve üstünlüğümüz gerçekten muazzamdır. Sabah sabahtır, öğle öğledir, akşam akşamdır. Sen Füsun'un saf görüntüsüne bakma, eline fırsat geçince bilsen o ne yamyamdır.

Son defa da Türkiye aleyhindeki Kıbrıs kararı doksan dört oyla alındı. Doksan dört aleyhte oy! Oy anam oy! Armudu bırak, elmayı soy. Yirmi yedi ülke çekimser kaldı. Yirmi iki ülke de oylamaya katılmadı.

Başarımız da zaten burada. Şayet oylamaya yirmi iki ülke katılmış olsaydı, aleyhteki oy sayısı yüz on altı olacaktı. Şayet yirmi yedi ülke de çekimser kalmasaydı, aleyhteki oy sayısı yüz kırk üç olacaktı. Oysa aleyhteki oyları doksan dörtte durdurduk. Bu az marifet değildir. Demek ki yeryüzünde bize sapına kadar karşı sadece doksan dört devlet var. Buna karşın kırk dokuz devlet bize sapına kadar karşı değil. Bizden yana olamayacak kadar karşı. Turistler için ilk durak Sultanahmet, son durak Kapalıçarşı.

Nasıl bir deha gösteriyoruz da, doksan dört devleti köküne kadar karşımıza alabiliyoruz? Ve nasıl bir manevrayla geri kalan kırk dokuz devletten hiç birini yanımıza alamıyoruz?

İşte dünya tarihinde rastlanmadık bir olay. İyi düşünün dostlar, iyi düşünün, bu sonuca varmak hiç de öyle değil kolay.

Ne demiş Namık Kemal:

Sana senden gelir bir işte dad lâzımsa
Ümidin kes zaferden gayrıdan imdad lâzımsa...

Biz Birleşmiş Milletlere niçin girdik? Dünyada kimsenin bizden yana olmadığını cihana göstermek için girdik. Dünyada kimse bizden yana olamaz. Ve hiç bir ülke bizi kollamaz. Olsa olsa parmaklar. Parmak ise küçüktür. Kol büyüktür. O nedenle de parmaklanmak kollanmaktan yeğdir. Tut ayağının topuğunu, burnuna değdir.

Biz ne yapıyoruz da, bütün dünya öncelikle bizden yana olamıyor, sonralıkla da sapına kadar bize karşı oluyor?

Çünkü biz tek tek cihana bedeliz. Güçlüyüz, kuvvetliyiz, güzeliz. Kırk bir milyonun her biri cihana bedel olunca, cihan bu bedeli ödeyemiyor. Azıcık denge tutsun diye devletlerin tümü kuyruk kuyruğa eklenip karşımıza çıkıyor. Tanrı sizi inandırsın, Salme, Şevkiye'nin yuvasını yıkıyor.

Dış politikada görülmemiş diplomasi bu demektir işte.. Tarhana, bulgur, erişte.. Bayram değil, seyran değil, baldızı neden öptü enişte?

Özgürlüğe karşı olanlara karşı olduğumuz için, Birleşmiş Milletler'deki yüz kırk dört ülkeden yüz kırk üçü de özgürlükten yana olmadığı için, onlar bize karşı, biz onlara karşıyız. Biz Altayların tarihte gümbürdeyen marşıyız...

Besbelli ki bizi geçmiş kuşaklar anlamadı, bugünkü kuşaklar da anlamıyor, ama gelecek kuşaklar anlayacaktır. Selma bir nikâhı bastırsın vallahi Hacı Hüsrevlerin gecekondusuna kıçını dayayıp yanlayacaktır.

Bizim ne işimiz var Birleşmiş Milletler'de? Bu sorunun cevabı açıktır. Sen Rıza'nın politikasına bakma, Rıza biraz kaçıktır. Bizim Birleşmiş Milletler'deki işimiz, dünyanın bize nasıl karşı olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Tarih bize bu görevi verdi. Şevki bey de bu arada kayınpederinin evine postu serdi.

Biz bize karşı olanlar çoğaldıkça büyürüz. Yolumuzda dimdik başla, hiç durmadan yürürüz.

Ve işte görüyorsunuz ki dünya bir yana, biz bir yana. İki çeşme yanyana, su içtim kana kana, seni doğuran ana, olsun bana kaynana.

Diplomaside rastlanmadık başarı böyle olur. Arayan Mevlâ'sını da bulur, belâsını da bulur. Biz de neyi arıyorsak, onu ergeç bulacağız. Davul çalıp deve keserek mutlu, pek mutlu olacağız...

1956: Macaristan
1966: Rusya
1976: D.Almanya

Milli Takımımızın 10 yılda bir kükremesi üzerine...

1-1'in rövanşını, 1986'da yapmayı öneriyoruz!..

Yazan: Vedat SAYGEL

BASINDA çıkan araştırmaları dikkate alan ve Dresden'deki maçın bitiş düdüğü çalarken 1-1'lik sonucun üstüne iyice yatmayı kafasına koyan Futbol Federasyonu, Dünya Kupası Organizasyon Komitesi'ne, "Evvelâ mahsus selâm eder, her iki ellerinizden öperiz"le başlayan fiyakalı bir mektup göndermiş, yüzümüzü güldürecek bir sonuç alabilmek için D. Almanlarla yapacağımız rövanş maçının 1986 yılında oynanmasını önermiştir.

Önerimize henüz bir cevap gelmemekle birlikte, Federasyo'nun tutumunu son derece olumlu bulan Millî Takım Teknik Direktörü Andaç, "İnşallah evet derler de bizleri sevindirirler" demiş ve şöyle devam etmiştir:

"Yapılan araştırmalar gösteriyor ki, başarı kolay kazanılmıyor. Bakınız, 1956'da Macaristan'ı yenmişiz; 1966'daki Rusya maçına kadar ancak kendimize gelmişiz. D. Almanya zaferinin tarihi ise, 1976! Çanakkale geçilmez sistemiyle dişe diş mücadele ettik, yorgunluktan bittik! On yıllık bir süre tanınsın ki bize, rövanş için gelelim kendimize."

Bu sürede takıma moral verileceğini söyleyen direktör, on yılda bir kazanılan başarılarla ilgili bir de marş bestelendiğini bildirerek, güftesini vermiş, "Bu marşı milletçe ezberlemeliyiz," demiştir.

"Yeni "Onuncu Yıl Marşı" nın sözleri şöyledir:

Çıktık açık alınla Almanya'daki maçtan
1-1'in üzerine yatıyoruz yavaştan!
Futbolda şimşek gibi on yılda bir çakarız
Programlı çalışır, her gün tavla atarız.
Tam tra tam tam tam tam tam!
Güreş, karate, judo, kaleyi savunuruz,
On sekizin dışına çıkmakla avunuruz.
Bazan top bize gelir, rakibi aşırtırız,
Bir kaza golü ile dünyayı şaşırtırız!

Seni gidi kerata! Öğrensene karate!..

Nefsi müdafaa yoktur, keyfi müdafaa vardır

KARŞISINDAKİNİ yere vurma yıkma, müshilsiz dışarı çıkma, her türlü hayat durumunu çamaşır gibi sıkma sporu olan karateyi öğrenmeyen inektir! Çünkü karatecinin karşısında normal adam sadece - bir sinektir.

Önce sarı, sonra mavi, daha sonra kırmızı, derken siyah kuşağı takmak için **Abdullah Biriketkıran**'ın karate kurslarında on seans alın ve kurstan beton gibi bir vücut, çelik gibi irade, kalas gibi bir omuz ve hıyar gibi bir kafa ile çıkın!..

"Nefsi müdafaa yoktur, keyfi müdafaa vardır"diyerek önünüze gelene **"Hoooa!. Mooooa! Ohaaaa!"** diyerek saldırıp, önce beş parçaya, sonra yediye daha sonra da çaresiz bir ölüme terkederek paramparça edin... Karate bilen bir saldırgana, ne deve dikeni, ne baldıran söker... Anladın mı, kerata?

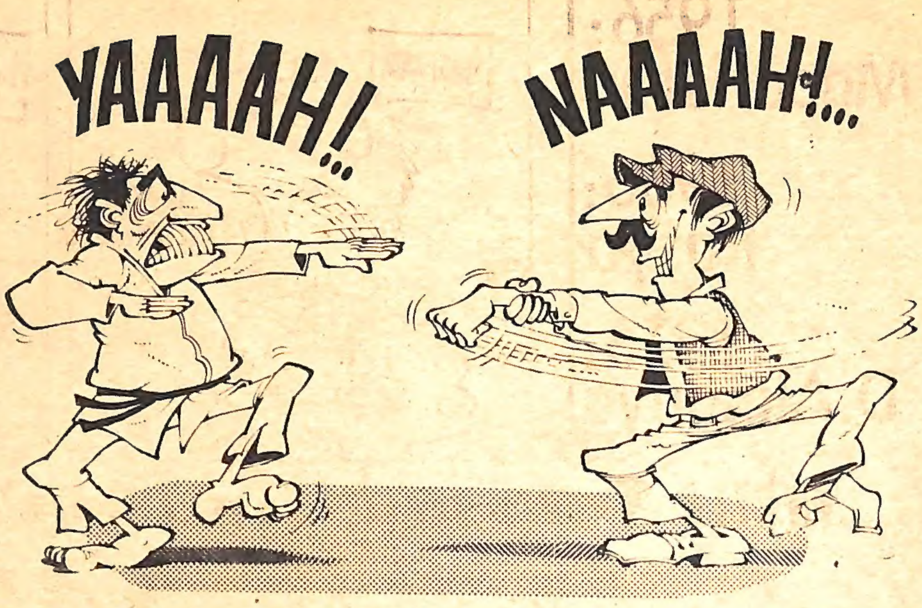

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Şeyhülislam Süleyman Efendiye göre

KADININ ÂLÂSI...

Yazan: Süavi SÜALP Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

ŞEYH ÜL ÜLEMAİ Süleyman Efendi hâtun kişinin âlâsını aşağıdaki yoğurtlu tarifiyle en leziz bir şekilde dile getirirken, cümle erkek âdemlere şu keramet-i hikmeti sarkıtıyor... "Amiiin!"

"Hatun kişi, eksik etek, saçı uzun, aklı kısa olarak cümle dişi mahlûkattır. Erkeğin arka sağ kürek kemiğinden hasıl olmuş olup, sadece cinsiyeti münasebete evlâdı veled doğurmaya, hamur yoğurmaya, erişte kesmemeye, tarhana kurutmaya, tarlada çifte, evde her daim erkeğine sadakate, belagate ve Nebahat'a, Sabahat'a ve Celadet'e mazhardır. Hatun kişinin zihni dar, kalçaları geniş, dili uzundur... Zinhar hatun kişiye itibar edilmeye, anın zevkine ram olunmaya, kesedeki kaimeler hatunun orasına - burasına konulmaya... Hatunun iyisi bir derisinden, bir de gerisinden anlaşılır. Hatun kişiye esir olan erkişinin akıbeti, keçi eti gibi yavan olaaaa"

Sahibi: İZZET
Yz. İş. Md.: NEFİS
İdare Md.: ŞEREF-İ ALİ
Muhabiri: ALİ SUAVİ

AHLAK GAZETESİ

İZZET-İ NEFİS

GURURUNU ÇİĞNETMEYEN ÇİKLET BİLE ÇİĞNEMEZ...

ŞİİR KÖŞESİ

TERBİYE

Terbiyeli, edepli,
Mini mini mektepli.
Ne fena bir laf söyler,
Cicilere kaka der.

Anadan doğmu iffet,
Ne olur beni affet.
Bakar bakmaz kızarır
Beş dakkada utanır.

Herkes böyle olmalı,
Çiçek gibi solmalı.
Bakın biraz İhsan'a,
İbret olsun insana.

Var mı İhsan gibisi,
Ablasının cicisi.

Şerefiyle yaşarken basıldı

ŞİMDİYE kadar şerefle yaşadığı herkesçe bilinen Müşerref adındaki bir kadın, Şeref'le birlikte aynı yatakta basılmış ve kendini zina suçuyla yakalayanlara karşı şöyle haykırmıştır:

- Ben senelerdir şerefle yaşıyorum. Şeref işte burada, ona sorun!. Şerefle yaşamak suç mu?. Ortalıkta o kadar şerefsiz yaşayan varken, benim gibi şerefle yaşayan bir kadını nasıl basarsınız?

Şeref aksine başka türlü konuşmuş ve şunları demiştir:

- Benim adım Şeref olabilir. Bu kadın şerefli bir kadınsa adının Müşerref olduğunu neden saklıyor? Müşerref'le ben teşerrüf edeli çok olmadı. Zaten o şeref bana aittir.

Durumun fazla karışması üzerine Şeref'in mi, yoksa Müşerref'in mi haklı olduğunu tespit etmek için soruşturma derinleştirilmiştir.

Şeref ve Müşerref halen Şerefefendi sokakta kalmaktadırlar.

BAŞMAKALE

Terbiyeli olun ulan, eççolueççekler!..

RİCA ederim, ne terbiye kaldı, ne haya... Ne gurur kaldı, ne umumî helâ. Eskiden büyükler büyüklüğünü, küçükler küçüklüğünü, ortancalar da ortancalığını bilirdi. Ortalıkta o ne biçim konuşmalar? "Ayıoğluayı, keman yayı, ben adamın orasını burasını, şeyimi şey yap," gibi galiz konuşmalarla, terbiye ile bağdaşmayan bazı hergelelerin, cemiyeti inkiraza sürükleyen seslerini duyunca, "Yarabbi, sende mi, yoksa bende mi? Bu gönül gülde mi, yoksa gülşende mi?" diyesi geliyor.

Sözü uzatmıyorum. Uzatırsan ne olur ulan? Bana bak, ben adamın...

Beyefendi, kendinize gelin burada başmakale yazıyorsunuz...

O halde neymiş? Hep birlikte söyleyelim: Ahlâk yolu pek dardır, 25 liradan bizde filtreli sigara vardır.

Ekrem ARNAMUSTERTEMİZ

Gururunu kıranın başını, odunla kırdı

İkide bir de orada - burada rastladığı arkadaşı Safi Gurur'un gururunu kıran Vasfi Kaba'yı geçen cuma Çeşme meydanında yakalayan Safi Gurur, "Ulan sen benim gururumu kırarsın da, ben senin kafanı kıramam mı?" diyerek, eline geçirdiği ağır bir demirle kırmış ve kırılan gururunu eve giderek tamir ederken yakalanmıştır.

Kafası kırılan Vasfi Kaba ile gururu kırılan Safi Gurur'un kırıkları karşılaştırılmış, parçaları birbirine uyunca mesele kalmamıştır. İki taraf da barıştırılarak kırıkçıya sevkedilmişlerdir.

Ahlâkı bozuk olanlar tespit ediliyor..

İFTİHARLA haber aldığımıza göre, ahlâkı bozuk olanların yakalanıp derhal ahlâkları yerli malzeme ile yenilenmeye başlamıştır. Bunların hepsine yepyeni birer ahlâk takılacak, sonra altına yatılacaktır.

Ahlâkının tamir edilemeyeceği anlaşılan ahlâksızlara, birer hüsnüniyet kâğıdı verilmesi, bunların kâğıtla Hüsnü'ye başvurup niyet çekmeleri de karar altına alınmıştır. İki haftaya kadar ahlâksız kalmayınca, piyasanın düzeleceği sanılmaktadır. Ama belki de ahlâklılar yanılmaktadır.

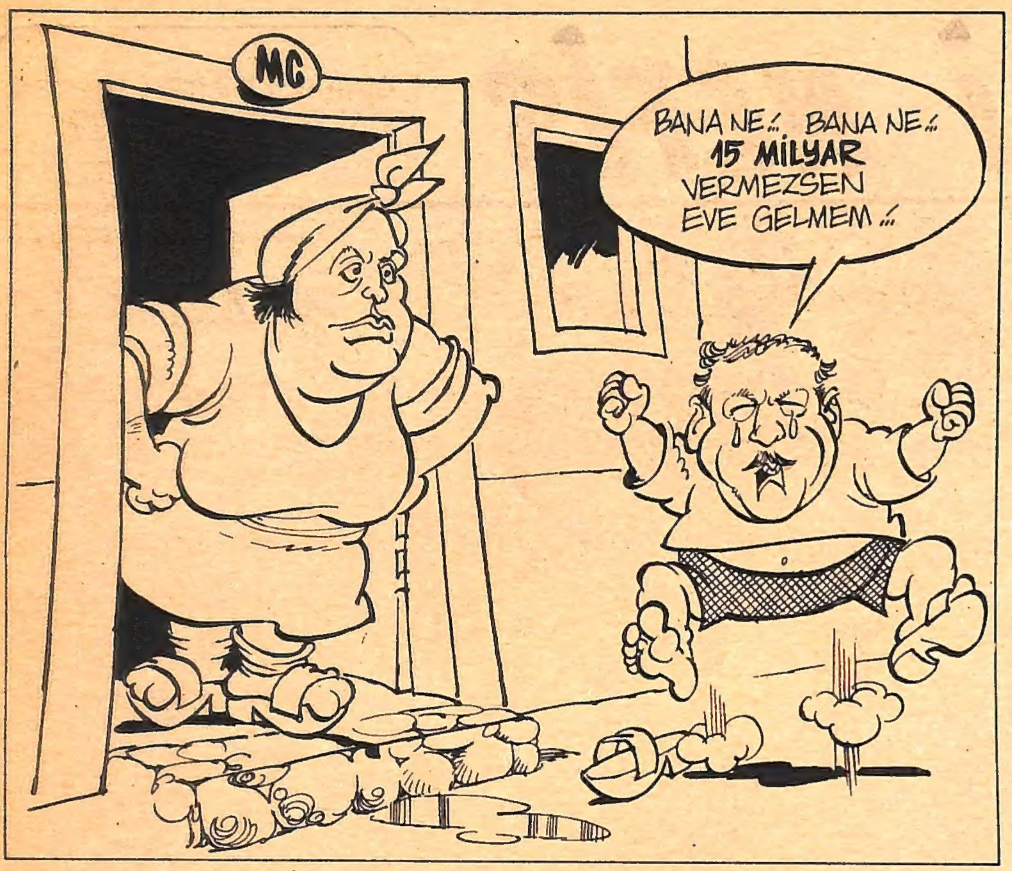

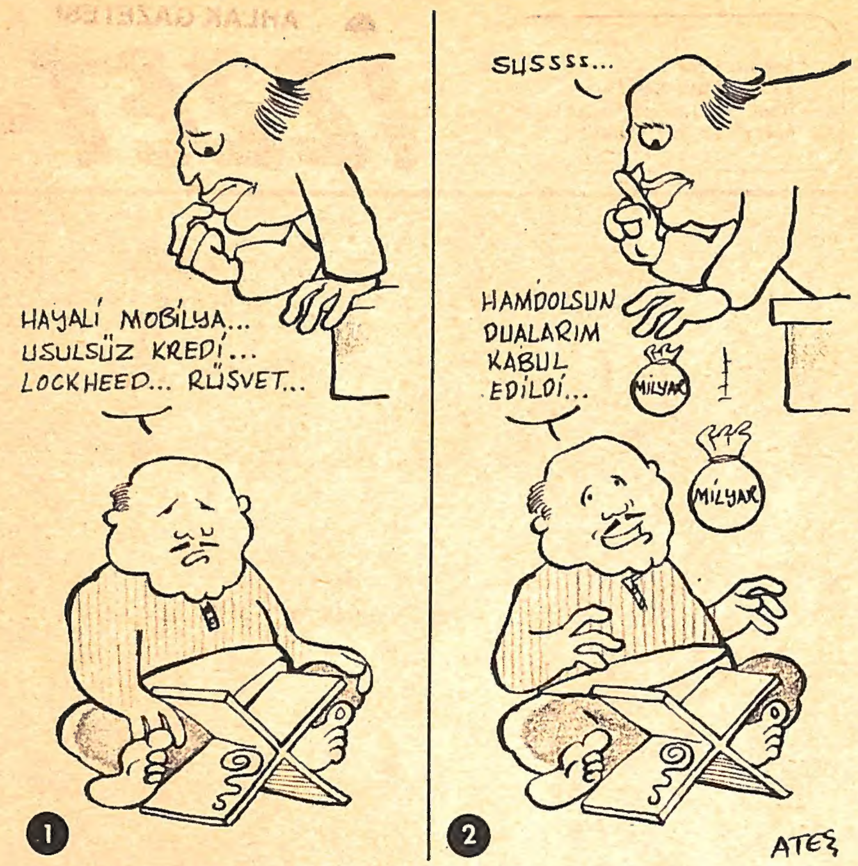

HAFTANIN VECİZESİ

istemesini bileceksin

NECMETTİN ERBAKAN

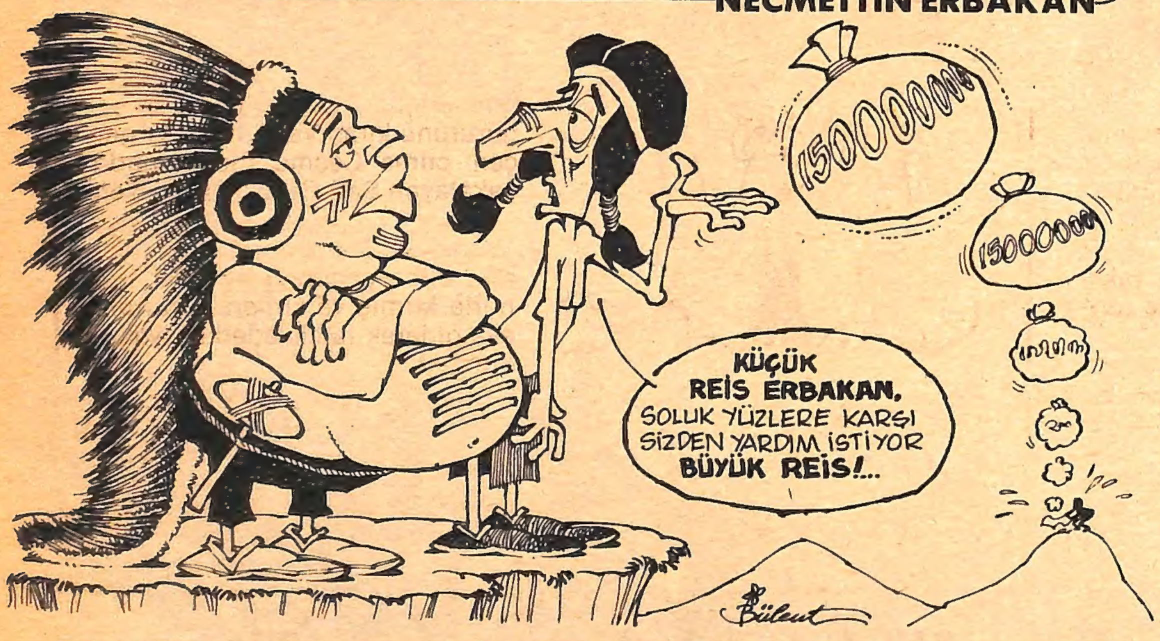

Öğrenci rehberi

Eğitim Enstitülerine nasıl girilir?..

KARAR DÖNEMİ:

Konuyu enine boyuna tartacaksınız, bu kuruluşa girmekle uğrayacağınız kâr, ya da zararın hesabını yapacaksınız. Kimseden fikir almayın, arada şaşırıp kalmayın. Kararı vererek koyulun yola, Ülkü Ocaklarında veriniz mola.

GİRİŞ BELGESİ:

Yaşadığınız ülke "Kargaşalar beldesi." Bu nedenle geçmiyor resmî kuruluşların belgesi. Nüfus sureti, iyi hâl kâğıdı gibi gerekli belgeler o gittiğiniz yerde verilir. Üye defterine adınız yazılır, imzanız çakılır, Enstitü'nün kapıları ardına dek açılır!

SINAV HAZIRLIĞI:

Ne özel öğretmene, ne kursa gerek var... 9 ışık dokriniyle Türkeş'in hayatını ve yaşamını ezberleyeceksiniz, o kadar.

SINAV SORULARI:

1 - En ünlü Türk büyüklerini sayınız. (Garantiye gitmek istiyorsanız en başta Türkeş'in adını yazınız.)

2 - Dokuz ışık nedir? (Ay ışığı, mum ışığı, idare, lâmba, far. "Elektrik" demeyin sakın, memlekette cereyan mı var?)

3 - Başbuğ kaç kez evlenmiştir. (Şimdilik iki...)

4 - Milliyetçi hükümetin devamı neye bağlıdır? (Bol paraya. Çünkü sık sık 15 milyar isteyen Erbakan giriyor araya. Ya bu para temin edilir, ya da iktidardan hep birlikte gidilir!)

SINAVLARIN İPTALİ:

Bu gibi hallerde partinin talimatına göre hareket edilir, "Süresiz boykot kararı verilir."

...BİZ Çarşaf ÇİZERLERİ...

...SİZLERLE 1 ARALIK'TA KARDEŞ DERGİ Elele'DE BULUŞALIM!

Türkiye'de çıkmamış dergi Elele... Daha iyi, daha sağlıklı, daha güzel bir yaşam için...

Elele evinize bir dergi değil, bir kitaplık getiriyor... 116 sayfa, 5 dergi bir arada, özel kuşe kağıt ve en üstün baskı tekniği...

Elele yuvanızın dergisi... Siz de 1 aralıkta bir Elele alın!..

EKSTRA **Çarşaf**

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Sahte ilaçlara karşı dikkatli olalım!

YUTTURMACA Laboratuvarı sahibi Kimyager Salim Hapyapparakap **sahte ilaç yaptığını yüzüne karşı haykıranlara kezzap atarken yakalanmış ve göz altına alınmıştır.**

Yapılan aramada Salim'in deposundan şu sahte ilaçlar çıkmıştır:

ÇARPINTINOLİN KAZIM - (Çarpıntı ilacı) Terkibi: Biraz gazoz, biraz kum, biraz kireç ve bol miktarda çarpıntı otu ve tavuk katısı

İNİLTİZOLİN BEHZAT - (Ağrı kesici) Terkibi: 100 gram davul tozu, 50 gram toz kepek, 180 gram sinameki, iki gram terlik tozu.

GEVŞETANZİN ŞEVKET - (İç gevşetme ve mülâyemet ilacı) - Terkibi: İki kuru incir kurusu, iki tane eşek arısı, biraz da yumurta sarısı, bunlar imamın eski karısiyle karıştırılıp, alttan ve üstten kullanılacak.

BUNALTIMANZİTOL FECRİ - (Bunaltı ve sıkıntı için) Terkibi: Bir avuç sıkıntı tozu, iki maça kızı, bir de içimizdeki sızı 100 gram kiremit tozu ve üstüne bol kekik serpilmiş pirzola ile ne bok olduğu belli olmayan bir suda kaynatılmış bir müstahzar...

AMANDEMEZOL - (Yara, pişik, yanık melhemi) Terkibi: 100 gram ballı badem, 50 gram kil, 28 gram zamkı arabi, 40 gram tuzlu fıstık iki güvercin kakası, oldu sana bir yara lapası..

Piyasaya sürülen bu sahte ilâçlardan alınca aldığınız yerde kalırsınız... Üstünde "Hakikisinden de hakikidir" yazılı müstahzarı asla almayın. Damga yeşil, parası peşindir.

Ecevit'e nisbet...

Seçimlerde kadın seçmenlerin oylarını araklamak için Ecevit' le Demirel arasındaki yakışıklılık yarışı çok kızışmış, Demirel en fiyakalı pozlarını atarak AP' li hanım seçmenlerin coşkun alkışlarına gark olmuştur. Aşağıdaki fotofinişte Süleyman Bey' i hayranlıkla izleyelim. (Aman fotomontaj vaziyetini gizleyelim)

Ecevit'in, hanım hayranları var

Ama Süleyman Bey'in de hanım hayranları var

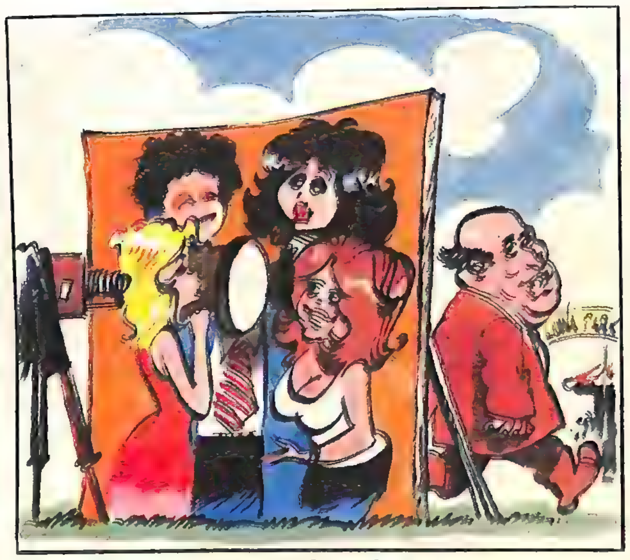

Ve işte, Süleyman Bey'in hanım hayranları.

Kuşunuzun kıymetini bilin!..

Dişi kediye yedirmeyin

Yazan: Süavi SÜALP   Çizen: Mahmut KARATOPRAK

SON günlerde iyi kuşa ve doğru - dürüst akan duşa rastlamak bir mesele oldu. Onun için herkesin kuşuna elinden geldiği kadar önem vermesi, suyunu - yemini hiç eksik etmemesi ve iyi beslemesini tavsiye ederiz..

Kuş, çok nazik bir hayvandır. Bakmazsan ötmez.

Sonra kuş milleti başka kuşlara uyup huyunu - suyunu değiştirir. Kuşunuzu her zaman iyi besleyip, zaman zaman kafesinden çıkartıp, odada hava aldırın. Sonra kafesi ortadan kaldırın. Çünkü kuşunuzu her an bir kedi kapabilir. Kuşuna itina eden, onu gözü gibi seven, evde kedi beslemez. Çünkü o adi kedi, nice kuşları yedi. Bilhassa dişi kediler, kuş düşmanıdır. Dişi kedi saldırınca, kuş ne yapacağını şaşırır, dişi kedi de onu yer. Sonra da utanmadan, "Oh, ne güzel kuşmuş!" der.

Kuşu büyük olanların içi ferah olsun. En azgın dişi kedi bile, büyük kuştan çekinir. Çünkü büyük kuş, kediyi çok gaddar bir şekilde gagalar.

Kilonun okka olduğu, beş paraya bir filenin dolduğu, üstünü de adamın bankaya koyduğu o günler.:. Millet, yer-içer, yatardı. Dünya hayretle bizdeki bu keyfe bakardı. Yağın, etin, sütün değeri yoktu gözümüzde. Tavuğun yumurtasını horoza yuttururduk, öküzün karşısına geçip, "İneğinin sütünü içeceksin!" diye tuttururduk. Ev sahibi kiracısına üste para verirdi, tutan olmadığından şikâyet eden balıklar, soframıza kendiliklerinden gelirdi. Derken çığrından çıktı çağımız, balığa hasret kaldı ağımız! Ah, nerede o eski günler, nerede?

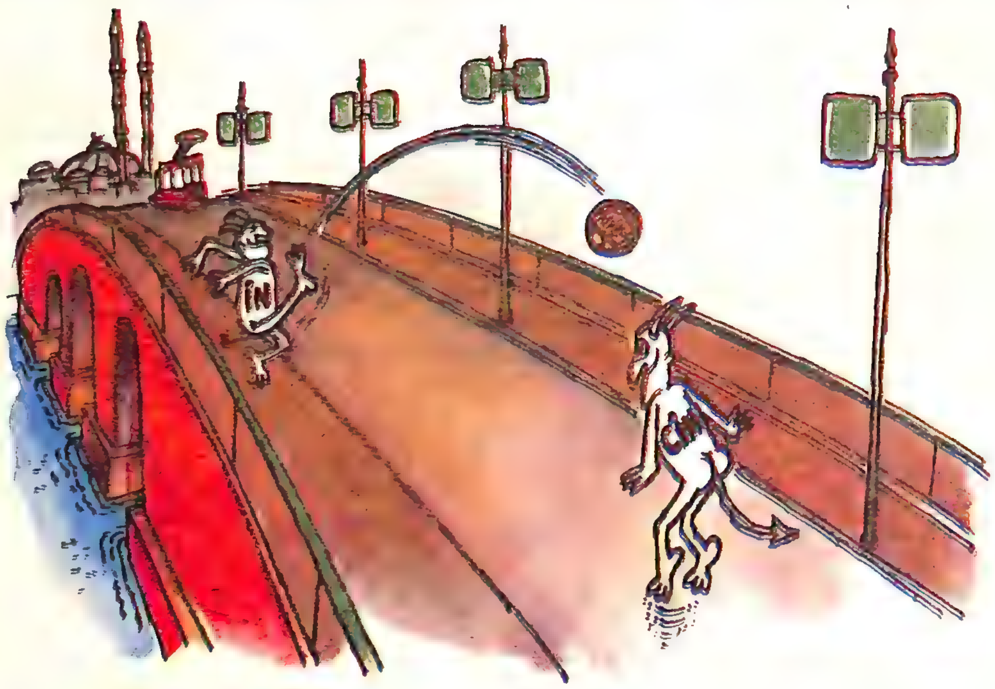

Nerede o eski günler?

Çizen: Nehar TÜBLEK

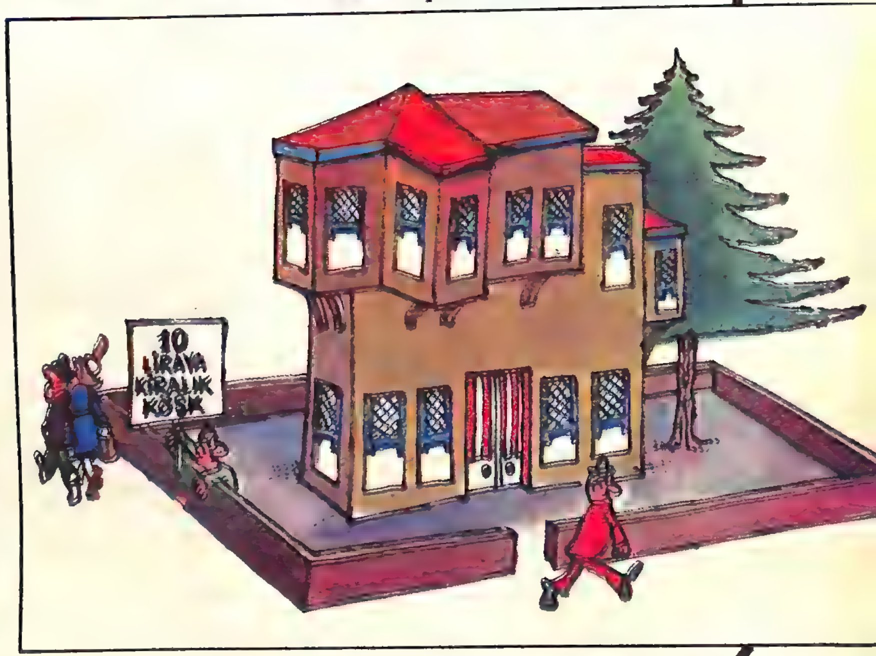

İyi beslenen kızlar, erken gelişiyor

İyi besle kızını, kesme damadın hızını

BIR gram et, yüzelli gram ayıp örter demişler. Kızlarını iyi besleyenler, onlara kolay koca bulmakta ve besili kızlar daha para etmektedir. Kızlar tombul, dana etli ve butlu olunca yarından da umutlu olacaklardır.
Kız beslemek için bol et, her gece iki kilo süt, bal, reçel, tereyağ, hamur işi, balık yedirmeli. Kız serpildikçe serpilmeli, derken uyanık bir delikanlı tarafından seçilmelidir.
Kızını arada bir tartıya vuran, aldığı her kiloya 150 lira zam koyan, evlenecek damat adayını iyi soyan babalar haklıdır.
Çünkü besili bir kız, bugünkü rayice göre, kilo başına 4500 lira etmektedir.
Başlık, harçlık, parası buna dahil değildir. Kızı almadan önce garanti belgesini de birlikte isteyiniz.

BÜYÜK KEŞİFLER

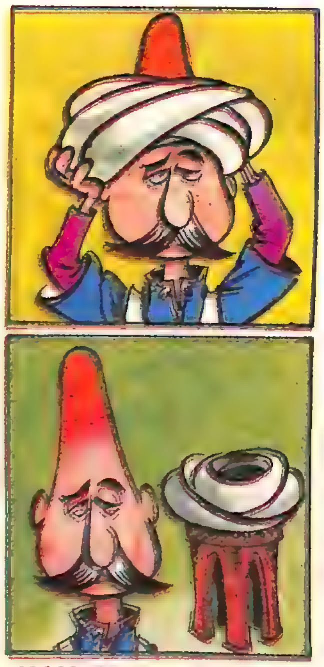

KAVUK
Dal adlı, armut kafalı bir âdemdir bulan. Tepesinin anormal sivriliğini gizleyecek bir şey giyemeyince kavuğu bulmuştur adı da eklenince "Dalkavuk" olmuştur.

YERÇEKIMI
Bu büyük buluş, ilk kez kente inen bir grup Karadenizli vatandaşımıza nasip olmuş, koyu birer dindar oldukları halde, ilk kez bir minare görmüşlerdir. Bir eşini de köylerinde yapmayı düşünen kafadarlar, ölçü alma işinde güçlükle karşılaşınca, kaç adam boyu olduğunu ölçmeye kalkmışlar; şerefeden aşağı doğru birbirlerine tutunarak sarkmışlardır. Yüksekliğin yarısında şerefeyi tutan kişinin parmakları açılmaya başlayınca, boşlukta sallanan arkadaşlarına "Sıkı tutundaa, ellerime tu diyecuğum!"diye seslenme gereğini duymuş ve "Yerçekimi"ni bulmuştur.

İbrahim DİREK

HERKESE BİR HAK
SÖZ HAKKI ÇİZGİ HAKKI RESİM HAKKI
Serbest kürsü
Hazırlayan Bizim Hakkı

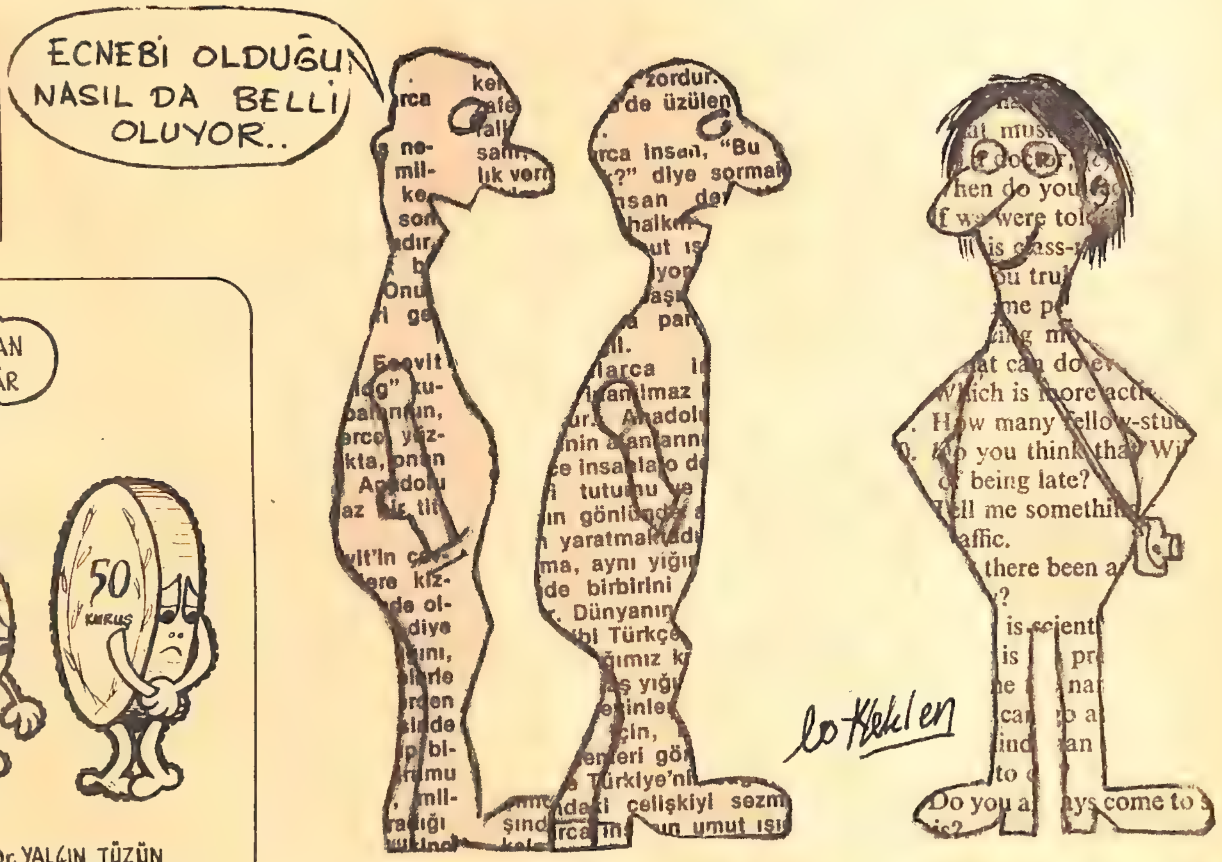

Yalçın TÜZÜN

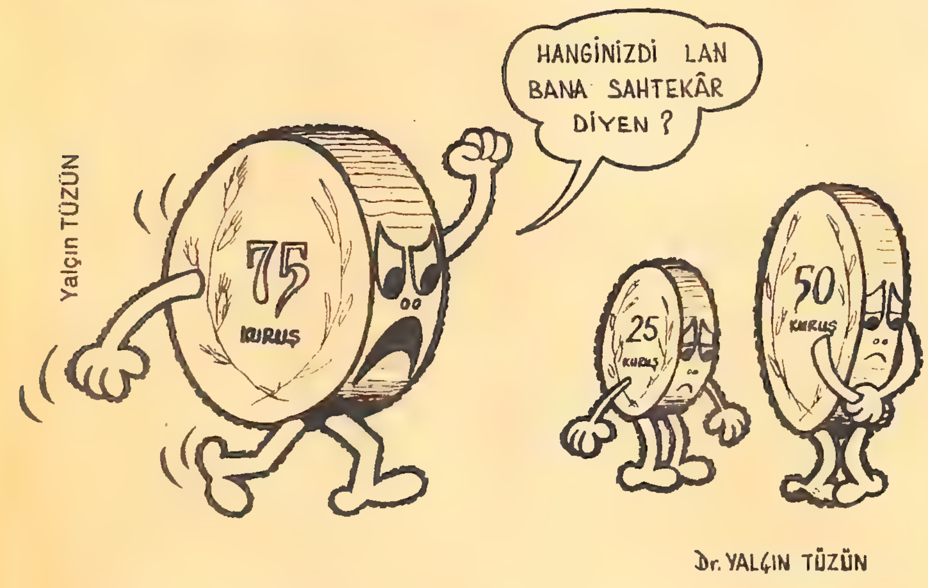

Önder GÜNEY

Şahset KAYA

dinarsu halısı her evde bir milyoner yaratıyor.

Kimisi gerçekten zengindir.
Parayı kullanmasını bilir.
Zenginliğine yaraşanı yapar:
Oturduğu, çalıştığı yeri
Dinarsu Halısıyla döşetir.

Kimisi zengin değildir.
Parasını iyi kullanmak zorundadır:
Oturduğu yere Dinarsu Halısı döşetir.
Bir doygunluk, bir zenginlik kazanır.

O da artık bir milyonerdir.

Dinarsu Halısı zengin halıdır.
Her evde bir milyoner yaratır.

dinarsu halısı

"zengin halı"

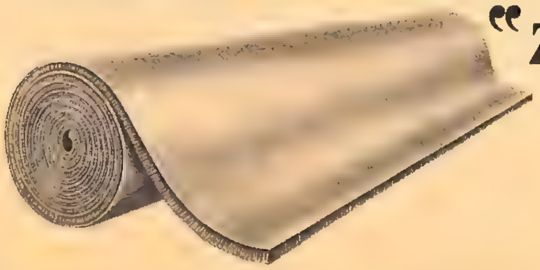

AdA

TV'DE REKLAM

Bir diş doktoru

YAŞI herhalde altmışın üstündeydi. Arkaya doğru taranmış beyaz saçları, cildi bakımlı aydınlık yüzü, ince altın çerçeveli gözlükleri ve beyaz gömleğiyle Ankara'nın ünlü diş doktorlarındandı.

Rakıyı, açık saçık hikâyeleri, politika kulisleriyle ilgili dedikoduları seven, rindmeşrep bir dünyanın olgun ve iyi niyetli insanıydı. Ancak doktorluğundaki hüneri ne kadardı, orası pek belli değildi.

Bir milletvekili hanımının gece saat birde dişi tutsa, kocasının ilk işi hemen telefona saldırıp onu aramak olurdu.

-Üstadım bu saatta seni rahatsız ediyorum, bizimkinin birden dişi tuttu.

O, içki mahmurluğuyle uykunun büsbütün gevşettiği sesini düzenlemeye çalışarak cevap verirdi:

- Merhaba mirim merhaba... Vallahi çok özledim..

Milletvekili, selâm kelâm faslını bir an önce bitirip konuya girmeye uğraşırdı:

-Yemekten sonra iki asprin aldı, bana mısın demedi..

-Geçen akşam sizin Hüsametten Bey bizdeydi, ne dersin kazanabilecek mi grup başkan vekilliğini?

-Genel yönetim kuruluna karşı bazı ters çıkışları olmasa çok daha kolay kazanırdı.. Yanağı da bir hayli şişti...

-Ben doğrusu severim Hüsamettin'i. Sana da müthiş güveniyor...

-Yoo, doğrusu sağlam çocuktur. Ben de severim onu. Sadece acemiliklerini önlemek gerek.. Hani arkadaki ikinci azıya kuron yapmıştın ya geçen yıl, ağrıyan o galiba. Ne dersin gelelim mi?

-Buyurun bekliyorum. Vecihi pek tutmuyor Hüsamettin'i.

-Bırak o serseriyi yahu, tutsa ne olur, tutmasa ne olur. Biz hemen çıkıyoruz, gelince görüşürüz.

Diş doktoru, gelen hanım olmasa, pekâlâ pijamasının üstüne robdöşambırını giyerek muayenehanesine geçiverecekken, gelenin cinsiyeti şerefine ayağına bir pantolon, sırtına da bir gömlek geçirmenin sıkıntısıyle oflar puflar, terlikleriyle muayene odasına yönelip elektrikleri açardı...

Ve hastanın gelmesini beklerken eline de bir kadehçik rakı alırdı.

* * *

HANIM hastalar gündüzleri bekleme salonunda sıranın kendilerine gelmesini beklerken canları sıkılırsa, muayenehane bölümünden ev bölümüne geçer, doktorun karısıyle ya dedikodu yapar, ya konken oynarlardı. Erkek hastaların randevuları ise genellikle çalışma saatlerinden sonraydı. Doktor akşama doğru muayene odasıyle bekleme salonunu, erkek hastaları için ortak bir kulüp havasına sokardı. Kimi peynirle rakı içer, kimi doktorla ağız şakasına girişir, kimi de doktorla birlikte hastanın ağzına eğilir, tedavi edilmekte olan dişin üstünde fikirler yürütürdü:

-Ulan amma çürümüş be, ben senin yerinde olsam dolduracağıma çekerim, gibilerden...

Ağzı açık hasta da, bu önerileri duydukça, konuşamadığı için " hayır, hayır" anlamında iniltili sesler çıkarırdı.

Doktorun da rakısı, dişçi koltuğunun önündeki aletlerle küçük şişelerin bulunduğu tablada dururdu. İki gırgır arasında, yahut yaptığı dolgunun donmasını beklediği sırada, bir fırt çekerdi doktor. Bazen hastaya da bir kadeh rakı verirdi, hasta da bir fırt çekerdi...

Konuşmaların konusu ya kadın kız üstüne, ya politika üstüneydi.

Bekleme salonundaki hastalarla muayene odasındaki hastalar ve doktor, bir ellerinde rakı kadehleri, karşılıklı nükte salvosuna girişirlerdi...

-Ulan doktor, madem her çürüğü dolduruyorsun, şu bizim Faik'in kafasını da doldursana...

-Faik'in kafasındaki çürük doldurulacak türden değil, çevresini de çürütmemesi için kökünden söküp atacaksın.

-Her çürüğü söküp atarsak devleti yönetecek kimse kalmaz ortada..

Kah kah kih kih.. Karanfil ruhlu eczane kokuları ve gırgır gürültüsü arasında kadehler dolar boşalırdı.

Bazen ev bölümünden hizmetçi kız görünür:

-Beyefendi sizi hanım istiyor, derdi.

Doktor hastalarına kaşla gözle "Çattık yine" işaretleri yaparak, hastasını ağzı açık bırakır, içeri giderdi.

Ve içerden sert tartışmalar duyulurdu:

-İmkânı yok bu akşam da gidemeyiz sinemaya... Yan kapıdan saydım daha yedi kişi var sırada...

-Hanım aklını başına al, o hastalar gelmese sen zor kaynatırsın tencereyi içerde.

-Onlarda akıl olsa gelirler mi, hoş zaten senin doktorluğuna değil, rakı içmeye geliyor mendeburlar, gitmek de bilmiyorlar...

-Hanım rica ederim. Hepsi dostumuz onların.

-Aman ne dost, ne dost. Hem bedavadan kafa çekiyor, hem bedavadan diş yaptırıyorlar.

-Sus yahu duyacaklar.

-Oh canıma değsin, duyarlarsa duysunlar...

Doktor "Allahın belâsı karı" gibilerden kaşını gözünü oynatarak içeri gelir:

-Kusuru bakmayın, bizimkinin yine babaları üstünde, derdi.

Bu arada kimin hangi dişinin ne zaman çekileceği, hangi dişlerin köprüyle tutturulacağı, protez ölçüsünün ne gün alınacağı ortak tartışmalarla karara bağlanırdı.

Ağzı açık koltukta bekleyen hastaya da:

-Kadri, sen bugün çok yoruldun, ağzını çalkala da istersen yarın akşam bir uğra, denirdi.

Herkeste koltuğa oturmaktan çok, koltuktan bir an önce kalkma isteği ağır bastığı için bu öneri derhal kabul edilirdi.

* * *

İBRAHİM Çallı'yla Edip Hakkı, büyük bankalardan birine resim satmak için Ankara'ya gelmişlerdi. Banka yöneticilerinden sanatçı dostu olanlar, iki ressam şerefine Karpiç'de rakı ziyafeti veriyorlardı.

Çallı, İsmet Paşa'nın, tabloları koca bir masanın üstüne yan yana koyarak tepeden baktığını anlatıyordu:

-Paşam, dedim, diyordu. Bunlar resimdir, harita değildir. Öyle masa üstüne serilerek pek anlaşılmaz. Duvara asıp da, az uzaktan bakarsanız, renkler daha çok ortaya çıkar...

Paşa da Çallı'ya kızmış, getirdiği resimleri arkasından geri göndermişti.

Çallı:

Asker adam birader, resimle haritayı, harita onbaşısıyla da ressamı birbirine karıştırdı, bize marş marşı çekti, diyordu.

Ve gülüyorduk, gülüyorduk.

Edip Hakkı ise sararmış bir yüzle somurtup duruyordu.

-Nen var senin Edip Hakkı, dedim...

Usulca kulağıma:

-Şurada namussuz bir çürük diş var, o ağrıyor, dedi.

-Hemen dişçiye götüreyim seni..

-Olmaz bu saatta.

-Olur yahu. Benim yakın dostum. Bütün bakanların, milletvekillerinin gittiği bir dişçi. Beş dakikada açılır gözün...

-Çekmeye mekmeye kalkar..

-Yok canım, ilaç koyar, dindirir ağrıyı.

Edip Hakkı diretiyor, olmaz, diyordu. Meğer hayatta en korktuğu şey iğne olmakla diş çektirmekmiş. Ben ise ısrar ediyordum:

-Değer mi bu işkenceyi çekmeye... Yarım saata kadar döner geliriz.. Nasıl olsa bir dişçiye gitmek zorundasın. Seni en iyisine götüreceğim. Yoksa sabaha kadar kıvranıp duracaksın.. Zevkine varamayacaksın gecenin.

Sonunda Çallı'nın yanında büsbütün de kös kös lafa karışmadan oturmamak için Edip Hakkı teklifimi kabul etti.

Masadaki arkadaşlara:

-Biz şimdi geliyoruz, diyerek kalktık.

Bir taksiye atlayıp bizim diş doktorunun muayenehanesine yollandık.

Diş doktoru hastalarını savmış, ev bölümünde karısıyle dalaşarak rakı içmeye devam ediyordu.

-İyi ki geldiniz, bizimkinin yine heyheyleri üstünde, atışıyorduk, diye açtı kapıyı.

Edip Hakkı:

-Gördün mü bak namussuzu, geçti ağrısı, diyordu.

Ben:

-Öyle gelir insana, buradan çıkalım yine başlar, diyordum.

Edip Hakkı'yı zorla oturttuk koltuğa.

Bizim doktor, Edip Hakkı'nın ağzına şöyle bir baktı ve kararını verdi:

-Çekmek gerek.

Edip Hakkı'da bet beniz attı.

Ama doktor hemen dayandı iğneyi. Edip Hakkı yarı baygın, sararmış yüzüyle yatıyordu. Derken kerpetenlerin en kanca dişlisini aldı doktor eline...

Ve çatır da çatır, çutur da çutur... Doktorun dişi çıkarmıya gücü yetmiyor, bir ayağını koltuğa dayayarak, kerpeteni iki eliyle tutmuş, bütün gücüyle asılıyordu. Kanırta kanırta asılıyordu. Edip Hakkı'nın da, doktorun da alınlarında boncuk boncuk terler birikmişti...

Sonunda çatırdıya çuturduya diş çıktı... Şöyle parmak kadar kökü olan kazma bir dişti. Doktorla eğilmiş kerpetenin ucundaki dişe bakıyorduk. Çürüğü mürüğü yoktu dişin. Doktor ensesini kaşıdı:

-Yanlış mı çektik yoksa yahu, dedi.

Edip Hakkı'da ses seda çıkmıyordu. Tümden bayılmıştı. Dişçi telâş ve heyecanla nabzını tuttu Edip Hakkı'nın, bana da:

-Yaşıyor, korkulacak bir şey yok, ama istersen bir doktor çağıralım, diyordu...

yapma aman, etme aman... Kolonya, alkol, masaj... Edip Hakkı gözlerini araladı ve bitkin bir sesle yalvarır gibi bana:

-Nolur beni buradan al götür, dedi...

Edip Hakkı'nın koluna girdim, doktora teşekkür ettikten sonra aldım geri getirdim lokantaya...

Edip Hakkı morfinin etkisiyle ağrıyı mağrıyı unutmuş, içkiye vurmuştu kendisini.

Ama sağlam dişinin çekilmiş olduğunun da az çok farkındaydı...

-Beni o namussuz herife zorla götürdün, durup dururken sağlam dişimi çatır çutur çektirip geri getirdin, ne yaptım ben sana ki, bana bu cezayı verdin ha, garip garip oturuyordum köşemde, diyordu.

ARADAN onca yıl geçti. Ne zaman Edip Hakkı'yla karşılaşsak:

-Ulan, der seni görünce hep aklıma o namussuz herif geliyor. Durup dururken beni zorla götürüp sapasağlam dişi çatur çutur çektirdim... Yok bakanların dişçisi, yok milletvekillerinin dişçisi... Hadi onlarda beyin yok, ama bende de yokmuş. Canım dişi tepine tepine çekti hergele..

-Peki asıl ağrıyan diş ne oldu?..

-Ne olacak, onu da başka bir hergele çekti... Diş sökmeye meraklı hergele mi yok bu dünyada?..

Belediye Meclisi karar aldı

Herkes park yapacak

Çizen: Sinan GÜRDAĞCIK

BELEDİYENİN yeni aldığı bir karar, asgari zararla atlatılmış herkesin park yapması şart koşulmuştur.

Arabası olanlar veya olmayanlar diye bir ayırım yoktur. Herkes kişi başına bir buçuk metrekare yere parkını yapacaktır. Yapılacak parklar için çiçek, saksı, taflan, sıra, çakıltaşı, ağaç, park lambası, park levhası Belediye'den sağlanacak ve park yapmamakta inad edenler muhtarlar tarafından tespit edilerek, kendilerinden fark alınacaktır.

Böylece şehrin yüzde yetmişi park olacak, herkes kendi parkına girip çıkacak, başkasının parkına park edenler fark edilir edilmez yakalanarak, Parklar Müdürlüğüne teslim edilecek, parklarda çalıştırılacaktır...

Havaalanındaki görevliler askere gittiler...

HAYDAR'I RADAR DİYE KONTROL KULESİNE DİKİYORLAR

HAVAALANINA inecek bütün uçaklar dikkat! Bundan böyle yeni bir emre kadar radar üssündeki elemanların toz olması yüzünden ancak nöbette kalar Haydar'ın radar olarak kuleye dikileceği ve bütün pilotların inerken radara değil Haydar'a dikkat edip, onun hareketlerine göre inişe geçecekleri duyurulur.

Gerçi Haydar bir radar olarak pek o kadar hassas değildir. Ama Haydar'da bunca yıllık radarcı olarak, radar kadar hassas bir çocuktur. Ağır lafa ve hakarete gelemez. Haydar madem radardır, o halde havaalanında iniş güvenliği bu kadardır. Bütün uçaklara iyi şanslar.

Dikkat: Haydar'ın tesir sahası iki buçuk metreden başlar...

Çarşaf dolusu kahkaha

Şadi DINÇÇAĞ

— BENİ ALDATAN KARI ONU DA ALDATIR ELBET.
(Karım Beni Aldatırsa Operetinden)

Ateş BENICE

Mahmut KARATOPRAK

Sinan GÜRDAĞCIK

Celal KANDEMİROGLU

SON ARZU

Bülent ARABACIOĞLU

Yaşar, ne yaşar, ne yaşamaz 50

Yazan: AZİZ NESİN

"Uzak durun, tanık yazarlarsa yanarsınız ha!..."

SONUNDA bekçi de benim gibi, eczaneden bir şişe fare zehiri almış. Hani damlası değse insanı zehirler diye, tarifesinde yazılı olan zehirden. Bir şişe zehiri, ekmek lokmalarına bulayıp, evin orasına burasına koymuşlar. O gece hiç fare gürültüsü duyulmamış. Fareler zehirlenip öldü diye sevinmişler, ama boşuna; çünkü ertesi akşam fareler daha çok azmışlar. Gene bir şişe zehir almışlar, gene ekmeklere bulayıp farelere yedirmişler. Zehirlenmeleri şöyle dursun, fareler zehirli ekmekleri yedikçe beslenip, gelişip, daha da çoğalıyorlarmış. Sonunda fareler, zehire öyle alışmışlar ki, gecekondunun orasına burasına geceleri zehir sürülmüş ekmek parçaları bırakılmazsa, gürültü patırtı edip kıyameti koparıyorlarmış. Zavallı bekçi de, çoluğu çocuğu geceleri rahat uyusun diye her gün bir şişe fare zehiri alıp ekmeklere sürüyor, farelere veriyormuş. Son zamanlarda bir şişe zehir yetmez olmuş farelere.

İyi ki fare zehirini ikinci kez denemedim. Yoksa ben de fareler gibi zehire alışacaktım belki de...

ÖLMEK bile parayla. Parasız kendimi öldürmenin bir yolu var; demiryolu raylarının üstüne yatıp, trenin üstümden geçmesini beklemek. Öyle de yaptım. Tarifeye baktım. Trenin gelmesine on dakika var. İstasyondan biraz uzaklaşıp rayların üstüne yattım. On dakika, on beş dakika, yarım saat... Kalkıp istasyona gittim, ordaki memura:

"Yahu, herkesin işi gücü var, nerde kaldı bu tren, neden gecikti?" diye sordum.

İstasyon memuru:

"Sen bu memlekete Merih'ten mi geldin yahu..." diye çıkıştı.

"Neden Merih'ten geleyim" diye sordum.

"Bu memlekette trenin tarifesine göre işlediği ne zaman görülmüş ki..." dedi.

"Peki öyleyse, ne diye bu tarifeleri yaparlar?" diye bağırdım.

İstasyon memuru:

"Tarifeler yapılmasa, trenlerin ne kadar geciktiğini nasıl anlayabiliriz?" dedi.

Adama verecek cevap bulamadım. Böylece tarifelerin niçin yapıldığını ve ne işe yaradığını da öğrenmiş oldum.

Zehirler bozuk, trenler zamanında gelmez. E, peki ne olacak! En iyisi havagazıyla boğulup ölmek. O sırada, dört arkadaşla birlikte bir han odasında kalmaktayım. Hanın odabaşısının odasında havagazı musluğu var. Bigün, temizlemek bahanesiyle, odabaşının odasına girip, kapıyı ardından sürgüledikten sonra, havagazı musluğunu sonuna dek açtım, burnumu da musluğa dayadım. Havagazından zehirleneceğim diye beklerken, bir rahatlık, bir ferahlık duymaya başladım. O sırada, odanın kalın tahta kapısı güm güm dövülmeye başlandı. Odabaşı:

"Aç kapıyı Yaşar!" diye bir iki kez seslendikten sonra:

"Herhalde temizliği yapıp gitti.." diyerek anahtarını, kilide sokunca, burnumu havagazı musluğundan ayırmadan:

"Girmeee! Tehlikeli!..." diye bağırdımsa da, odabaşı kapıyı açıp içeri daldı. Beni burun deliğimi havagazı musluğuna sokmuş görünce:

"Ne yapıyorsun Yaşar?" diye sordu.

"Aman az kaldı, müsaade et, havagazından zehirlenmek üzereyim" dedim.

Odabaşı güldü.

"Oğlum, bu saat akşam yemeği saatıdır Şimdi herkes evinde havagazı ocağını kullandığından, havagazı borularından gaz gelmez, temiz hava gelir." dedi.

"Yahu ne biçim memleketteyiz be... Yaşasam, bırakmazlar ki yaşayayım... Ölsem, ölünmez. Zehirler etkisiz, trenler tarifesiz, havagazı gazsız... Peki biz kendimizi nasıl öldüreceğiz!" diye bağırdım.

Odabaşı, şaka yaptığımı sanıp:

"Canına kıyacaksan, söğüt dalı Bursa bıçağına ne olmuş!..." dedi.

Hay Allah razı olsun. Öyle ya, canım, insanoğlunun bir bıçaklık canı var. Odabaşına:

"Sağol, hay aklınla bin yaşa!" deyip yürüdüm. Bıçak alacak param da yok. Sırtımda kalın ceketim var. Hava kış, soğuk, ama öldükten sonra ceket neyime yarayacak? Ceketi ucuza satıp, güzel bir bıçak aldım. Bıçağı soktum cebime. Bir de mektup kağıdıyla zarf aldım ki, Anşe'me bir elveda mektubu bırakayım. Mektubu yazmak için bir kahveye girdim. Tam Anşe'me mektubu yazmaya başladım: "Elveda ey kahpe dünya!" diye yazmıştım ki, birden kahveyi arama-tarama polisleri bastı. Öndeki sivil polis:

"Eller yukarı!" diye bağırdı.

Kahvede oturanların hepsi ellerini havaya kaldırdı. Polisler, hepimizin üstünü başını aramaya başladılar. Üstümü arayan cebimde bıçağı buldu.

"Bu ne?" diye sordu.

"Bıçak!" dedim.

"Kör değilim, görüyorum bıçak olduğunu. Ne yapacaksın bununla?"

"Hıyar soymak için..."

Aldı bıçağı. Gene de büsbütün şanssız sayılmam, silah taşımaktan bir araba dayak attıktan sonra bir de mahkemeye verebilirlerdi.

BEN kendimi öldürmeye girişmeden önce, nasıl olsa yaşanmıyor, kendini öldürmenin kolay olduğunu sanırdım. Yahu, ağbiler, ölemiyorsun da.. İp mi? Denemedim mi sanıyorsun? Kendimi han odasının tavanına astığım ip koptu. Zehiri bozuk, ipi çürük, bıçağı sende bırakmazlar, treni tarifesiz, havagazı hava...

Aynı odada kaldığımız arkadaşlardan birinin tabancası olduğunu dikizlemiştim. İzledim gizlice, tabancasının yerini öğrendim. Bigün odada onlar yokken, ordan tabancayı alıp namlusunu alnıma dayadıktan sonra tetiği çektim. Evet, tetiği çektim... Dan! Yere yuvarlandım. Tabanca sesine odaya doldular. Beni yerde gören kahkahayı basıyor. Yahu, bu nedir? Ben ölmekteyim, onlar gülüyor. Şakağımdan yüzüme aşağı kanımın aktığını duyuyorum. Ama hiç bir acı duyduğum yok...

Neye gülerlermiş, bilir misiniz? Arkadaşın tabancası tıpkı gerçeğine benzeyen bir oyuncak tabancaymış. Tetiğe basınca hem patlar, hem de namlusundan boya fışkırtırmış. Ben, şakağımdan kan akıyor sanmaktayım, oysa namludan fışkıran renkli boyayla suratım maskaraya dönmüş de ona gülerlermiş.

İşte böyle ağbiler; ölmek istesen de ölünmüyor. Yaşanmıyor da... Sürün sürünebildiğin kadar...

Anladım ki, insanın şansı yoksa ölemiyor bile... Ben de o zaman kendi kendime:

"Yaşar oğlum, ne yaşayabiliyorsun, ne ölebiliyorsun... Sen de boşver, nerde incelirse ordan kopsun!" deyip, odadaki arkadaşlardan birinden borç alıp, bir lokantaya daldım. Günlerdir ağzıma sıcak yemek girmemiş. Pastırmalı yumurtaya bayilırım. İki tabak pastırmalı yumurta yedim. Üstüne de makarna, sonra da zeytinyağlı dolma... Aşçıdan çıktım, pastacıya girdim. İki de pasta yedim, işi tıkırında insanlar gibi. Oooh! Bir de gazete alıp, parka gittim. Bir sıraya oturup gazetemi okumaya başladım. Dünya umurumda değil artık... Ne iş düşünüyorum, ne para... Gazetemi okurken, karnıma bıçak gibi bir sancı saplandı ki, dayanılası değil. Kıvranmaya başladım. Hem kıvranıyorum, hem inliyorum. Dayanamadım, tahta sıraya uzandım. Boncuk boncuk ter dökmekteyim. Başıma meraklı insanlar toplandı. Kendi canımın acısına düşmüşüm ama, gene de konuştuklarını duyuyorum.

"Herif ölüyor galiba..."

"Ölmüş bile..."

"Yok daha ölmemiş, ölse kımıldar mı hiç..."

"Eh işte, nerdeyse ölecek... Baksana yüzüne mosmor kesilmiş..."

"Yahu, adama bişey yapmalı be, yazık!"

"Sakın dokunmayın haaa, üstünüzde kalır..."

"Evet evet, başınız derde girer, hiç dokunmayın en iyisi..."

"Vallahi öyle... Ondan sonra artık, karakollarda, emniyette filan, işin yoksa uğraş dur..."

"Vallahi, karakola yakanızı bir kaptırdınız mı, bir daha kurtarmak zordur."

"Uzak durun, uzak durun!.. Tanık yazarlarsa, yanarsınız haa, en az bir ay sorgusu morgusu sürer."

"Yahu, kimsede insanlık kalmamış be.. Açılın ulan, açılın!"

Öyle bir acı ki, sanki barsaklarım kazınıyor.

Efendiden bir adam:

"Polise haber verelim de hastaneye kaldırsınlar. Yazıktır adama..." dedi, demesiyle de:

"Poliiiiis!" diye bağırmaya başladı.

Parkın kapısı dışındaki kalabalık içinde polisler de gidip geliyordu, ama adamın "Poliiiis!" diye bağırmasına hiç biri aldırmıyordu.

O adam, epey zaman "Polisss!" diye boşuboşuna bağırdıktan, polislerin gelmeyeceğini anladıktan sonra, çevresini saran ve gittikçe artan kalabalığı yarıp, karşı kaldırımdaki polise gitti:

"Bay polis, lütfen gelir misiniz?" dedi.

Polis:

"Ne var?" diye sordu.

"Şurda bir adam ölüyor da..."

"O işe ben karışmam. Ben trafik polisiyim, burdanayrılamam." dedi.

Adam bu kez sokakta:

"Poliiis!" diye bağırdı.

Yolcular arasından bir polis görüp gitti yanına:

"Bay polis, bir dakika! Şurda bir adam ölüyor. Bakar mısınız biraz..." dedi.

Polis:

"Adam mı ölüyor... O işlere ben karışmam, ona ikinci şube polisi bakar. Ben pasaport polisiyim..." deyip hızlı hızlı uzaklaştı.

Sancılarım zaman zaman azalıyor, sonra gene birden bastırıyordu.

O iyiliksever adam, bir polis bulmaktan umudunu kesmedi. Gittikçe artan kalabalığın ortasında bir polis bulabilmek için çırpınıyordu. Sonunda buldu, yardıma çağırdıysa da, o polis de:

"Ben böyle işlere karışamam, ben vilayet maiyet polisiyim!" deyip uzaklaştı.

İyi ki, ordan çok polis gelip geçiyordu. Yardımsever adam, bir polis daha buldu:

"Koşun, gelin, bir adam ölüyor, yardım edin!" dedi.

Polis:

"Ben karışmam, belediye polisiyim..." diyerek kovaladığı işportacının arkasından koşarak ordan uzaklaşmanın umarını buldu.

Gelecek hafta:
"BU NE BİÇİM YÖNETİM, BU NE BİÇİM DÜZEN!..."

Gönderdiğiniz okul anılarından

ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

KIRIK NOT

SÖMESTR tatili dönüşü edebiyat öğretmeni sınıfa girdi. Teşekkür ve iftihar alan öğrencileri gördükten, sonra arka sıralarda oturan bir arkadaşa:

- Kaç kırığın var? diye sordu:

Arkadaş sakin bir şekilde:

- Hiç yok efendim! dedi.

Nasıl olur! Bütün sınıf arkadaşa bakıyordu: En az 8 zayıfı vardı!

Öğretmenin kaşları çatıldı, açıklama istedi:

- Babam kırıcı bir âlet kullanmadı efendim. Sadece birkaç çürük var...

Necati ÇAKIR
(Babaeski Lisesi)

AKREP SOKUNCA

BEN tıp son sınıfta devre kaybetmiş bir öğrenciyim. Geçen sene dahiliyeden son sınıf staj bitirme imtihanlarına giriyorduk. Sıra Laz Hamdi'ye gelmişti.

Hoca şimdi Konya'nın bir kazasında Hükümet Tabipliği yapan bu arkadaşa **"Sen söyle bakayım! Parmağını akrep sokmuş bir hastayı nasıl tedavi edersin?"** dediğinde, Laz Hamdi'nin cevabı gayet kısa oldu:

-Kolunu bağlar, doktor çağırırım.

Sıtkı PERÇİN
(Sıhhiye - ANKARA)

Değerli taşlarımızı tanıyalım!

Pırlanta, yakut, zümrüt gibi taşlar arasında yeniden moda olurken ülkemizde bunlardan çok daha değerlilerinin bulunduğunu gördük, ilgi duyanlara tanıtmaya karar verdik.

SAFRAKESESİ TAŞI

Değerli taşlarımızın başta gelenlerinden biridir. Kimi toplu iğne başı küçüklüğünde, kimi tesbih tanesinden iridir. Bulunması, bulunduğu yerden alınması son derece güçtür. Elde etmek bir ekip çalışmasıyla olur. Konsültasyon, röntgen ameliyat falan derken, ödenen para bazen yirmi bini bulur!

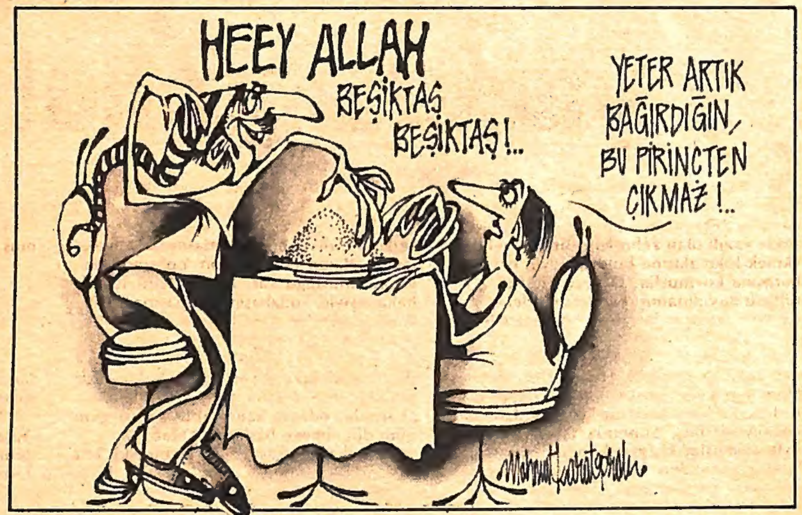

LÜLETAŞI

Düne kadar yüzüne bakılmayan bu taş, son yıllarda turistik hatıra eşyası olmuştur.

ÇAKILTAŞI

Tanrı'nın cömert tarafına gelmiş, kıyamete dek tüketemeyeceğimiz çoklukta çakıl taşını bedava tarafından vermiş. Her derdin dermanıdır. Kullanma zorunluğu esnafın fermanıdır. Bu değerli taş, özel değirmenlere atılır bulgur, pirinç, fasulye, nohut gibi besin maddelerine katılır ve onlarla aynı fiyata satılır!

KARATAŞ

Geçkincedir yaşı, TRT'nin başı... Ne salatası yapılır, ne aşı.. Söylentiye göre değeri büyüktür. Bilinmeyen fiyatı bütçeye yüktür. Rakipsizdir, yeryüzündeki sayısı bir, neye yaradığını herkes bilir.

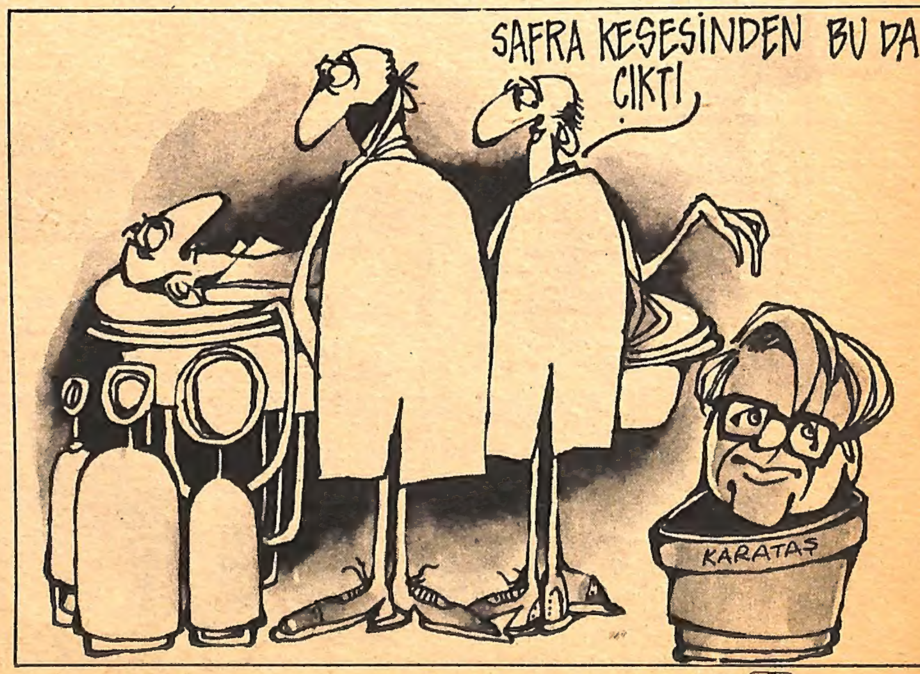

SEÇMECE FIKRALAR

KİM ETTİ, KİM BULDU?

HANIM yeni tuttuğu hizmetçiye sordu:

-Son çalıştığınız yerden neden ayrıldınız?

-Valla ben de anlayamadım ki efendim, dedi genç kadın. Hanımım, kocasını yatağımda buldu, tuttu beni kovdu!

SABIRSIZLIK

SİNEMADA, yanındaki koltukta oturan adamın elle yaptığı sarkıntılıktan bunalan genç kadın, sertçe fısıldadı:

-Korkarım beş dakika sonra beni yatağınıza davet edeceksiniz.

-Ne acelemiz var efendim dedi erkek, filmin sonunu da bekleyebiliriz!

ATLATMA HABER

İLÇENİN tek mahalli gazetesini eline alan, gözlerine inanamıyordu. Zira yazılanlara bakılırsa, ilçenin en ünlü zengini, önemli hiç bir hastalığı yokken sabaha karşı ölüvermişti.

Bütün geceyi uykusuz geçiren yazı işleri müdürü yaptığı hatayı anlayınca, ertesi sabah gazetesine şöyle bir açıklama koydu:

"En önemli olayları bütün yayın organlarından önce okurlarına duyurmayı prensip edinen gazetemiz, dünkü ölüm olayı ile bu iddiasını bir kez daha gerçekleştirmiştir. İşte yarından sonra bütün ilgili makamların tekzip edeceği, bütün yayın organlarının konuya geniş yer vereceği bir atlama haber daha. Dünkü sayımızda öldüğünü duyurduğumuz vatandaş, matbaamıza kadar gelerek yaşadığını bildirmiş ve yazarlarımızla yarım saat sohbet etmiştir.

POSA FARKI

OKULU denetlemeye gelen müfettiş karşısına ilk çıkan öğrenciye sordu:

-Önüne yarım bir portakal ile 16/8 oranında bir portakal konsa, hangisini alırsın?

-Yarım portakalı efendim..

-Yarım ile 16/8 oranındaki portakal arasında ne fark vardır?

-Aslında ikisi de aynıdır ama, sekize bölünenin suyu kalmaz efendim!

OLUR MU CANIM?

EVLENir evlenmez trene atlamışlar, yataklı vagonda yer ayırtarak balayı gezisine çıkmışlardı... Tam gözlerini yumup kendilerinden geçecekleri sırada, kontrolör kapıyı bile vurmadan "Biletlerinizi görebilir miyim?" diyerek içeri damlamaz mı!

Gösterdiler, gitti. Tam yeniden kaldıkları yerden işe devam edecekleri sırada gene kapı açıldı, aynı kontrolör, "Biletler" diyerek karşılarına dikildi!

Canı iyice sıkılan genç adam homurdandı:

-Kapıyı vurarak giremez misiniz?

Memur gülümsedi:

-Girerim ama, ilginç bir şey göremem ki!

Hücuuum!..

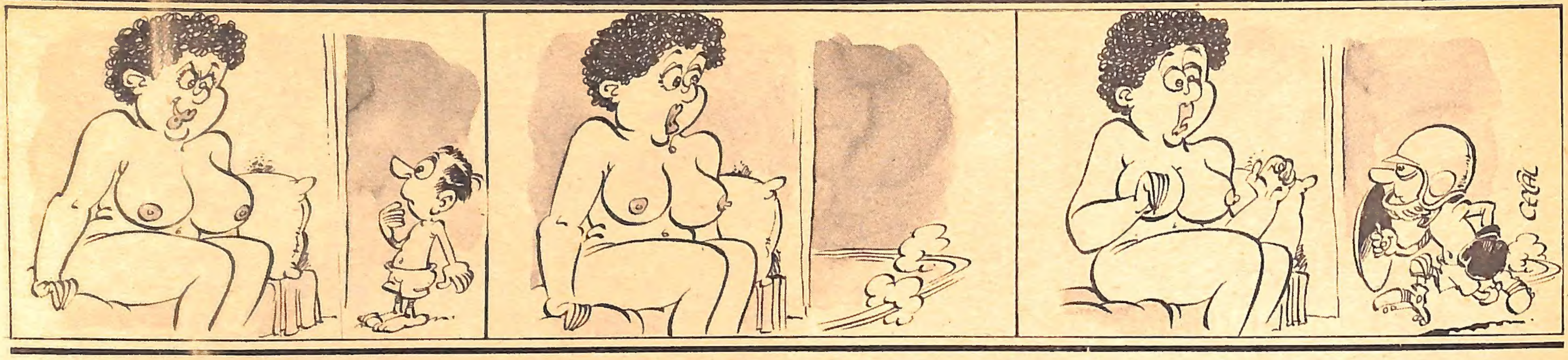

E	E	L	E	R	E	,	K	U
L	S	K	I	L	N	A	B	R
B	İ	L	A	R	A	B	A	K
R	Y	A	H	N	E	K	R	A
A	N	H	A	Y	?	M	N	İ
B	,	N	A	R	R	A	E	Y
İ	M	G	İ	L	Y	A	B	E
Z	İ	İ	B	E	R	İ	N	N

CEVAP: Elbiselere, kurbanlıklara bakarken hayran hayran, bizim gibilerin neyine bayram?

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ip ucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 9 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (E) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda oluşacak çaprazsapmalar yapılmayacaktır.

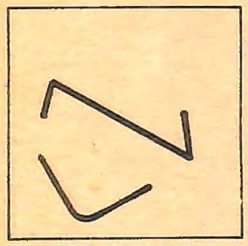

ANAHTAR ŞEKİL

Tolga KURTULUŞ
Hacı Hasan Mah.
Yeni Hamam Sok. No.22
İZMİT - KOCAELİ

Ahmet ÜNAL
Zafer Mah. Muradiye Sok.
Albak Apt. No: 36/9
SAMSUN

Tuncer YILDIZ
P.K. 17
AKŞEHİR

Cumhur GAZİOĞLU
Çarşı Mah. Çakmakçılar
Sok. No:7
TRABZON

Malik ECE
O.D.T.Ü. İnş. Müh. Böl.
ANKARA

"Az Gelişmiş Anahtar 47" yi en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100' er lira armağan kazandılar

Bilmece bildirmece eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 50 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmecenin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi siz de alttaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

A) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 50" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sok. No. 30/32 Cağaloğlu - Istanbul.

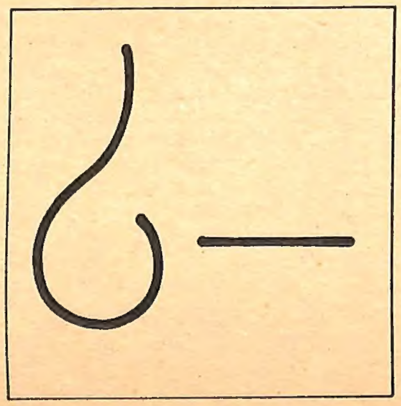

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ ANAHTAR 50

Adı, Soyadı ....

Adresi: ....
....
....
....
....

Çarşaf
Haftalık
Mizah Dergisi
YIL: 1 SAYI: 50

Sahibi: **Erol SİMAVİ**
Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT
Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : **Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş.**
Adres : **Cağaloğlu Mollafenari Sok No: 30-32 ISTANBUL**
Telefon : **28 68 75**

Yüz hatları, karakterinizi ele veriyor

Çizen: Bülent DÜZGİT

KÖŞELİ ÇİZGİLER:
Yüzünüzdeki çizgiler köşeliyse, siz meşeli ve neşelisiniz. Hayatınızda her köşe, biraz dubaraya biraz şeşe benziyor.

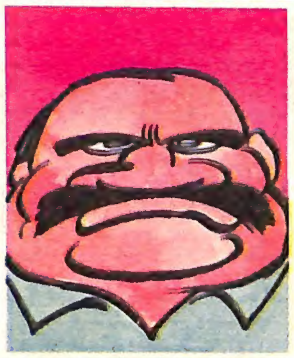

YAYVAN ÇİZGİLER:
Çizgileriniz yayvansa, siz medeni bir hayvansınız. Hayatın içinde yayılmasını, durup dururken bayılmasını seviyorsunuz.

KIRIK ÇİZGİLER:
Çizgileriniz kırık. Bir de üstüne hıçkırık! Hayatın içinde kırık-dökük yürüyorsunuz. O halde ne diye kırılıyorsunuz?

TEKERLEK ÇİZGİLER:
Çizgileriniz tekerlekşe, siz tekerlek bir karaktere yatkınsınız. Hayatta her şey sizce çember, adınız da galiba İskender.

DİKİNE ÇİZGİLER:
Çizgileriniz dikineyse, siz çok dikine dikine birisiniz. Hayat sizin için bir dikiştir. Onu bir dikişte için...

BU ADAM KİMDİR?

Cevap: SABİT OSMAN AVCI

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

Çinli akrobatlar, bizim cambazlara parmak ısırdı...

YURDUMUZA ayak basmalarıyle burada dönen dolapları duyan ve politika cambazlarımızın yaptıkları numaraları gören Çin Halk Cumhuriyeti'nin dünyaca ünlü akrobatları hayranlıklarını gizleyemememiş, koalisyon ortaklarının yürekleri hoplatan gösterilerini heyecandan izleyememişlerdir.

Akrobatlarımızı dakikalarca ayakta alkışlayan konuk ekibin başkanı, bilhassa dört ayağı da kırılmak üzere olan bir koltukta yapılan denge kurma numarasına bittiklerini belirterek her birini ayrı ayrı kutlamıştır. Yapacakları gösterileri de iptal etmeyi düşündüklerini açıklayan konuklar, daha öğrenecek çok şeyler olduğunu, öğretecek ustaların da Ankara'da bulunduğunu söylemişler, ders almak için kapalı spor salonunu peylemişlerdir...

...VE ONLAR
FRANKEŞTAYN'I YARATTI...
Yazan: Vedat SAYGEL Çizen: Öznur KALENDER
ŞU VIDAYI DA SIKTIK MI, ORTAK ESERİMİZ OLAN BU YENİ YARATIĞI HİZMETE SOKMUŞ OLACAĞIZ...
SAHİCİ İNSANDAN HİÇ FARKI YOK VALLAHİ.
YÜRÜTEBİLECEK Mİ-YİZ DERSİNİZ ?..
BİZ NELER YÜRÜTMÜŞÜZ... BUNU MU YÜRÜTEMEYECEĞİZ ? HADİ ASLANIM KALK AYAĞA !..
GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA SU KAYNATIYOR GALİBA...
KIBLEYE ÇEVİRMEZSEK YÜRÜTEMEYİZ EFENDİM...
UURNGUH
Daha sonra...
EY RUH... TALİMATIN ÜZERİNE YAPTIĞIMIZ ESER BİZİ PARÇA-LAYACAK. YANLIŞ-LIK MI YAPTIK ?..
BİR BEYİN İLE KALP TAKARSANIZ HERŞEY DÜZELİR...
MEDET YA HACI !..
ONLARA NE YAPARSAN YAP AMA, KÖFTEHOR KULUNA ACI !..
BEYİNLE, KALBİ NERDEN BULACA-ĞIZ ?.. HİÇ BİRİMİZDE YOK Kİ !..
VATANDAŞIN KALBİNDEN YARARLANABİLİRİZ...
GÖRECEĞİZ BAKALIM. KALP VE BEYİN TAKILINCA NASIL Bİ Şİ OLACAK ?..
Beyin ve kalp takıldık-tan sonra...
Hiiiii
İMDAAAT !..
ANNEEE, CANAVAR GELİYOOR !..
KALENDER